EIROPAS KOMISIJA

Briselē, 31.8.2010
COM(2010) 455 galīgā redakcija

2010/0238 (NLE)

Priekšlikums

PADOMES REGULA,

ar ko dažu veidu Irānas, Pakistānas un Apvienoto Arābu Emirātu izcelsmes polietilēntereftalāta importam nosaka galīgo kompensācijas maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1) PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

- **Priekšlikuma pamatojums un mērķi**

Šis priekšlikums attiecas uz to, kā procedūrā, kas attiecas uz dažu veidu Irānas, Pakistānas un Apvienoto Arābu Emirātu izcelsmes polietilēntereftalātu importu, piemēro Padomes 2009. gada 11. jūnija Regulu (EK) Nr. 597/2009 par aizsardzību pret subsidētu importu no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis ("pamatregula").

- **Vispārīgais konteksts**

Šis priekšlikums sagatavots, īstenojot pamatregulu un veicot izmeklēšanu saskaņā ar pamatregulā noteiktajām pamatprasībām un procedūras prasībām.

Spēkā esošie noteikumi priekšlikuma jomā

Priekšlikuma darbības jomā nav spēkā esošu noteikumu.

- **Atbilstība pārējiem ES politikas virzieniem un mērķiem**

Neattiecas.

2) APSPRIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMS

- **Apspriešanās ar ieinteresētajām personām**

Procedūrā iesaistītajām ieinteresētajām personām jau ir bijusi iespēja aizstāvēt savas intereses izmeklēšanas laikā saskaņā ar pamatregulas noteikumiem.

- **Ekspertu atzinumu pieprasīšana un izmantošana**

Ārēju ekspertu atzinums nebija vajadzīgs.

- **Ietekmes novērtējums**

Šis priekšlikums ir sagatavots, īstenojot pamatregulu.

Pamatregulā nav paredzēts vispārējs ietekmes novērtējums, bet sniegts pilnīgs vērtējamo nosacījumu uzskaitījums.

3) PRIEKŠLIKUMA JURIDISKIE ASPEKTI

- **Ierosināto pasākumu kopsavilkums**

Komisija, 2009. gada 3. septembrī *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicējot paziņojumu ("paziņojums par procedūras sākšanu"), paziņoja, ka tiek sākta antisubsidēšanas procedūra attiecībā dažu veidu Irānas, Pakistānas un Apvienoto Arābu Emirātu izcelsmes polietilēntereftalātu importu Savienībā.

Antisubsidēšanas procedūra tika sākta pēc tam, kad *Plastics Europe*

Polietilēntereftalāta komiteja (“sūdzības iesniedzējs”) 2009. gada 20. jūlijā iesniedza sūdzību to ražotāju vārdā, kuri izgatavo nozīmīgu daļu no Savienības kopējās dažu veidu polietilēntereftalāta produkcijas, un tajā tika sniegti pierādījumi par subsidēšanu un tās radīto būtisko kaitējumu.

Komisija 2010. gada 1. jūnijā ar Regulu (ES) Nr. 473/2010 noteica pagaidu kompensācijas maksājumu 5,1 %–17 % apmērā dažu veidu Irānas, Pakistānas un Apvienoto Arābu Emirātu izcelsmes polietilēntereftalāta importam.

Pievienotajā Komisijas priekšlikumā Padomes regulai, ar ko nosaka galīgo kompensācijas maksājumu 5,1 %–16,7 % apmērā, ir ietverti galīgie secinājumi par subsidēšanu, kaitējumu, cēloņsakarību un Savienības interesēm.

Lietā konstatēto darīja zināmu dalībvalstīm Antidempinga un antisubsidēšanas komitejas 2010. gada 28. jūlija sēdē. 11 dalībvalstis atbalstīja ierosināto rīcību, 6 dalībvalstis bija pret, savukārt 10 dalībvalstis atturējās.

Padome tiek aicināta pieņemt pievienoto priekšlikumu regulai, kas jāpublicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* ne vēlāk kā 2010. gada 1. oktobrī.

- **Juridiskais pamats**

Padomes 2009. gada 11. jūnija Regula (EK) Nr. 597/2009 par aizsardzību pret subsidētu importu no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (“pamatregula”).

- **Subsidiaritātes princips**

Priekšlikums ir Savienības ekskluzīvā kompetencē. Tāpēc subsidiaritātes principu nepiemēro.

- **Proporcionalitātes princips**

Priekšlikums ir saskaņā ar proporcionalitātes principu šādu iemeslu dēļ.

Rīcības forma ir aprakstīta iepriekš minētajā pamatregulā un neparedz valstu lēmumus.

Netiek prasīts norādīt, kā līdz minimumam samazina un proporcionāli priekšlikuma mērķim sadala Savienības, valstu valdību, reģionālo un vietējo varas iestāžu, uzņēmēju un pilsoņu finansiālo un administratīvo slogu.

- **Juridisko instrumentu izvēle**

Ierosinātais juridiskais instruments: regula.

Citi instrumenti nebūtu piemēroti šādu iemeslu dēļ.

Iepriekš minētā pamatregula neparedz alternatīvas.

4) IETEKME UZ BUDŽETU

Priekšlikums neietekmē Savienības budžetu.

2010/0238 (NLE)

Priekšlikums

PADOMES REGULA,

ar ko dažu veidu Irānas, Pakistānas un Apvienoto Arābu Emirātu izcelsmes polietilēntereftalāta importam nosaka galīgo kompensācijas maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes 2009. gada 11. jūnija Regulu (EK) Nr. 597/2009 par aizsardzību pret subsidētu importu no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis ("pamatregula")[1], un jo īpaši tās 15. pantu,

ņemot vērā priekšlikumu, ko Eiropas Komisija ("Komisija") iesniedza pēc apspriešanās ar Padomdevēju komiteju,

tā kā:

1. PROCEDŪRA

1.1. Pagaidu pasākumi

(1) Komisija ar Regulu (ES) Nr. 473/2010[2] ("pagaidu regula") noteica pagaidu kompensācijas maksājumu dažu veidu Irānas, Pakistānas un Apvienoto Arābu Emirātu ("attiecīgās valstis") izcelsmes polietilēntereftalāta importam.

(2) Procedūra tika sākta pēc tam, kad 2009. gada 20. jūlijā *Plastics Europe* Polietilēntereftalāta komiteja ("sūdzības iesniedzējs") iesniedza sūdzību to ražotāju vārdā, kuru produkcija veido nozīmīgu daļu, šajā gadījumā – vairāk nekā 50 %, no Savienības kopējā dažu veidu polietilēntereftalāta ražošanas apjoma.

(3) Kā minēts pagaidu regulas 15. apsvērumā, subsidēšanas un kaitējuma izmeklēšana aptvēra periodu no 2008. gada 1. jūlija līdz 2009. gada 30. jūnijam ("izmeklēšanas periods" jeb "IP"). Kaitējuma novērtēšanai būtisko tendenču pārbaude aptvēra periodu no 2006. gada 1. janvāra līdz IP beigām ("attiecīgais periods").

[1] OV L 188, 18.7.2009., 93. lpp.
[2] OV L 134, 1.6.2010., 25. lpp.

(4) Paralēlā antidempinga procedūrā Komisija ar Regulu (ES) 472/2010[3] piemēroja pagaidu antidempinga maksājumu dažu veidu Irānas un Apvienoto Arābu Emirātu izcelsmes polietilēntereftalāta importam.

1.2. Turpmākā procedūra

(5) Pēc tam, kad atklātībā tika nodoti būtiskie fakti un apsvērumi, pamatojoties uz kuriem tika nolemts noteikt pagaidu kompensācijas pasākumus ("provizorisko secinājumu atklāšana"), vairākas ieinteresētās personas iesniedza rakstisku informāciju, izsakot savu viedokli par provizoriskajiem secinājumiem. Tika arī uzklausītas personas, kuras to pieprasīja.

(6) Komisija turpināja vākt un pārbaudīt visu informāciju, ko tā uzskatīja par nepieciešamu galīgo secinājumu izdarīšanai. Tika ņemti vērā ieinteresēto personu mutvārdos un rakstveidā iesniegtās piezīmes pēc provizorisko secinājumu atklāšanas, un vajadzības gadījumā tika attiecīgi grozīti provizoriskie secinājumi.

(7) Visas personas tika informētas par būtiskajiem faktiem un apsvērumiem, pamatojoties uz kuriem plānoja ieteikt galīga kompensācijas maksājuma noteikšanu par dažu veidu Irānas, Pakistānas un Apvienoto Arābu Emirātu izcelsmes polietilēntereftalāta importu un tādu summu galīgo iekasēšanu, kuras tika nodrošinātas ar pagaidu maksājumu ("galīgo secinājumu atklāšana"). Turklāt tika noteikts termiņš, kurā minētās personas pēc šo secinājumu atklāšanas varēja iesniegt paskaidrojumus.

(8) Tika ņemtas vērā ieinteresēto personu mutiski un rakstveidā iesniegtās piezīmes, un vajadzības gadījumā secinājumus attiecīgi grozīja.

1.3. Procedūrā iesaistītās personas

(9) Dažas ieinteresētās personas apgalvoja, ka ES ražotāju izlase nav reprezentatīva un atbilstīga un ka veiktā kaitējuma analīze tāpēc ir nepilnīga. Konkrēti tika apgalvots, ka izlases veidošana nebija nepieciešama, jo ražotāju skaits nav liels. Turklāt tika apgalvots, ka, "mākslīgi" sadalot uzņēmumu grupas atsevišķās juridiskajās personās, izlasē netiks iekļauti daži tirgus līderi (*Artenius, M&G Polimeri*) un ka izlases veidošanas metodika nav atbilstīga, jo izlasē ietilpst arī divas uzņēmumu grupas. Vēl tika apgalvots, ka izlase nav reprezentatīva, jo tajā neietilpst neviens ražotājs, kas pietiekamā daudzumā pārdod ražojumus saistītam PET pārstrādātājam. Tādējādi iestādes, iespējams, nevarēja novērtēt Savienības ražošanas nozares patieso piegādes spēju un neņēma vērā Savienības ražošanas nozares interešu konfliktu. Turklāt, tā kā viens uzņēmums nesniedza visu vajadzīgo informāciju un tika izslēgts no izlases, reprezentativitāte, iespējams, kritusies līdz 28 % no ES ražošanas apjoma. Tās pašas personas apgalvoja, ka izveidotā izlase nav statistiski derīga.

(10) Attiecībā uz argumentu, ka izlases veidošana nebija nepieciešama, jo ražotāju skaits nav liels, tiek atkārtots, ka izlases veidošanā pieteicās astoņām uzņēmumu grupām piederoši 14 Savienības ražotāji. Ņemot vērā objektīvi lielo sadarbībā iesaistījušos ES ražotāju skaitu, t. i., 14, izmantoja izlases metodi saskaņā ar pamatregulas 27. panta 1. punktu, pamatojoties uz lielāko reprezentatīvo pārdošanas apjomu, ko varēja

[3] OV L 134, 1.6.2010., 4. lpp.

pietiekami izpētīt pieejamajā laikā. Izlasi veidoja pieci atsevišķi uzņēmumi (ar sešām ražotnēm).

(11) Attiecībā uz pirmo apgalvojumu par izlases reprezentativitāti jāatzīmē, ka iestādes var iekļaut izlasē atsevišķus uzņēmumus, kas ir uzņēmumu grupas daļa, ja vien tie ir reprezentatīvi un tiem ir atsevišķi finanšu pārskati. Pretējā gadījumā, ja izmeklēšana tiktu veikta par astoņām uzņēmumu grupām piederošajiem visiem 14 ES ražotājiem, nebūtu bijis iespējams laicīgi pabeigt izmeklēšanu. Tomēr tas, ka izlasē iekļautas divas uzņēmumu grupas, nav pretrunā šajā gadījumā izmantotajai izlases veidošanas metodikai, t.i., lielāko reprezentatīvo pārdošanas apjomu ES klientiem.

(12) *Indorama* grupai IP laikā bija divas atšķirīgas ražotnes – viena Nīderlandē, bet otra – Apvienotajā Karalistē. Šīs grupas iekļaušana izlasē atbilst izmantotajai izlases veidošanas metodikai, jo juridiskajā un finanšu skatījumā šīs ražotnes veidoja vienu vienumu. Attiecībā uz *Equipolymers*, kam IP laikā bija divas atsevišķas PET ražotnes (viena Itālijā, bet otra – Vācijā), uzņēmums par abām ražotnēm sniedza konsolidētus datus. Ņemot vērā to, ka šos konsolidētos datus bija iespējams pārbaudīt, apmeklējot uzņēmuma galveno biroju, tika nolemts šīs procedūras mērķiem uzskatīt *Equipolymers* PET ražošanas uzņēmumus par vienu vienumu. Attiecībā uz apgalvojumu, ka izlasē bija jāiekļauj *Artenius* un *M&G Polimeri*, jo tie ir tirgus līderi, tiek atzīmēts, ka neviena no to atsevišķajām ražotnēm nebija starp uzņēmumiem ar lielāko pārdošanas apjomu ES klientiem.

(13) Attiecībā uz apgalvojumu, ka izlase nav reprezentatīva, jo tajā netika iekļauts viens ražotājs, kas ražo galvenokārt iekšējam patēriņam, jāatzīmē, ka piegādes spēju iespējams pārbaudīt, veicot Savienības interešu analīzi, ja tiek izteikta šāda prasība, un šim mērķim no ražošanas apjoma var atņemt pašu patēriņu. Tādējādi nav vajadzības iekļaut šādu ražotāju izlasē, lai pārbaudītu noteiktus kaitējuma faktorus. Otrkārt, jebkuras dubultas intereses, ko nosaka tas, ka uzņēmums vienlaicīgi ir gan ES ražotājs, gan pārstrādātājs, arī var novērtēt Savienības interešu analīzē. Uzņēmuma kā ES ražotāja un pārstrādātāja stāvoklis nav saistīts ar Savienības ražošanas nozares rezultātiem, kur kā vērtēšanas etalonu izmanto pārdošanas apjomu nesaistītiem ES klientiem. Tāpēc šis apgalvojums tiek noraidīts.

(14) Attiecībā uz apgalvojumu par izlases kopējo reprezentativitāti tiek atkārtots, ka izlases samazināšana līdz četriem uzņēmumiem pazemināja reprezentativitāti no 65 % līdz 47 % no visu sadarbībā iesaistīto ražotāju pārdošanas apjoma. Tie paši četri uzņēmumi veidoja 52 % Savienības ražošanas apjoma. Šī ir uzskatāma par reprezentatīvu ES ražotāju izlasi pārdošanas apjoma ziņā neatkarīgiem ES klientiem.

(15) Attiecībā uz apgalvojumu, ka izveidotā izlase nav statistiski derīga, tiek atzīmēts, ka pamatregulas 27. panta 1. punkts nepārprotami ļauj veidot izlasi, pamatojoties uz lielāko reprezentatīvo pārdošanas apjomu, ko iespējams pietiekami izpētīt pieejamajā laikā, kā alternatīvu "statistiski derīgai" izlasei.

(16) Tā kā par izlases veidošanu citas piezīmes netika saņemtas, ar šo tiek apstiprināts pagaidu regulas 5.–14. apsvērums.

2. ATTIECĪGAIS RAŽOJUMS UN LĪDZĪGAIS RAŽOJUMS

(17) Tiek atgādināts, ka pagaidu regulas 16. apsvērumā attiecīgais ražojums tika definēts kā attiecīgo valstu izcelsmes polietilēntereftalāts ar viskozitāti 78 ml/g vai lielāku saskaņā ar ISO standartu 1628-5, uz kuru pašlaik attiecas KN kods 3907 60 20.

(18) Turklāt pagaidu regulas 18. apsvērumā noteikts, ka izmeklēšanā konstatēja, ka PET, ko Savienībā ražo un pārdod Savienības ražošanas nozares pārstāvji, un PET, ko ražo un pārdod attiecīgo valstu iekšējos tirgos un eksportē uz Savienību, ir līdzīgi ražojumi.

(19) Tā kā izmeklēšanā esošo ražojumu uzskatīja par homogēnu ražojumu, kaitējuma starpību aprēķināšanas nolūkā to nesadalīja tālāk dažādos ražojuma veidos.

(20) Viens ražotājs eksportētājs apgalvoja, ka PET būtu jāsadala sīkāk dažādos ražojumu veidos atkarībā no to atšķirīgajiem viskozitātes rādītājiem, jo viskozitātes rādītājs ir svarīgs, nosakot ražotā PET veida dažādos iespējamos pielietojumus. Tika uzskatīts, ka šis apgalvojums ir jāatzīst, un kaitējuma starpību aprēķina metodika tika attiecīgi pielāgota.

3. SUBSIDĒŠANA

3.1. IRĀNA

3.1.1. Ievads

(21) Irānas valdība un sadarbībā iesaistītais ražotājs eksportētājs iesniedza piezīmes par šādām shēmām, kam saskaņā ar pagaidu regulu paredzēts kompensācijas maksājums:

(I) ar speciālajām ekonomiskajām zonām ("SEZ") saistītie pasākumi – naftas ķīmijas SEZ;

(II) valsts naftas ķīmijas uzņēmuma finansējums PET ražotājam eksportētājam.

3.1.2. Konkrētās shēmas

I) ***Ar speciālajām ekonomiskajām zonām*** **("SEZ")** ***saistītie pasākumi – naftas ķīmijas SEZ***

(22) Irānas valdība (IV) apstrīdēja to, ka par izejvielu un ražošanas līdzekļu beznodokļu importu brīvās tirdzniecības zonās var būt maksājama kompensācija. Saskaņā ar definīciju brīvās tirdzniecības zonas un speciālās ekonomiskās zonas ir importa un eksporta beznodokļu zonas, kas atbilst PTO noteikumiem. Turklāt IV un sadarbībā iesaistītais ražotājs eksportētājs apliecināja, ka ražošanas līdzekļu beznodokļu imports juridiski nav atkarīgs no eksporta rezultātiem, jo šāds izņēmums pastāv arī attiecībā uz uzņēmumiem, kas dibināti pārējā Irānas teritorijā.

(23) Attiecībā uz SEZ atbilstību PTO noteikumiem tiek atzīmēts, ka ar iesniegto vispārējo argumentu nevar apstrīdēt konstatētos faktus, ka aplūkotās subsīdijas ir kompensējamas, jo netika sniegta padziļināta analīze, kas atspēkotu pagaidu regulā izklāstīto. Attiecībā uz ražošanas līdzekļu beznodokļu importu Irānā informācija, kas pieejama laikā, kad tika iesniegtas piezīmes par provizorisko secinājumu atklāšanu, liecina, ka šāda iespēja pastāv tikai uzņēmumiem, kas modernizē infrastruktūru, t.i., tas nav automātisks noteikums, kas piemērojams visām personām. Tāpēc iepriekš minētie apgalvojumi bija jānoraida.

(24) Sadarbībā iesaistītais ražotājs eksportētājs apgalvoja, ka Komisija ir ignorējusi nediskriminācijas principu, ņemot vērā to, ka arī citās valstīs tiek piemēroti līdzīgi noteikumi un režīmi. Uzņēmums arī apgalvoja, ka Komisija nav to pareizi informējusi par pārbaudes apmeklējuma jomu un atbilstošajām informācijas prasībām pirms šādas pārbaudes veikšanas.

(25) Attiecībā uz vispārējo apgalvojumu par to, ka pārkāpts nediskriminācijas princips, tiek atgādināts, ka Komisija sāka šo antisubsidēšanas izmeklēšanu attiecībā uz trim sūdzībā minētajām valstīm saskaņā ar pamatregulas 10. panta noteikumiem. Tādējādi Komisijas ieteikumu pamatā varēja būt vienīgi šīs izmeklēšanas konstatējumi. Attiecībā uz apgalvojumu par iepriekšējas informācijas trūkumu par izmeklējamiem jautājumiem tiek atzīmēts, ka Komisija krietni pirms pārbaudes apmeklējuma informēja sadarbībā iesaistīto ražotāju eksportētāju par to, ka pārbaudes apmeklējuma laikā tā meklēs informāciju par saistību starp ražotāju eksportētāju un tā akcionāru. Tādēļ šie apgalvojumi bija jānoraida.

(26) Sadarbībā iesaistītais ražotājs eksportētājs pievērsa iestāžu uzmanību divām pārrakstīšanās kļūdām nodokļa atbrīvojuma aprēķinā par vienas ražošanas procesā izmantotās izejvielas importu un no nodokļa atbrīvoto ražošanas līdzekļu kopējās importa vērtības aprēķinā. Šīs kļūdas šeit ir izlabotas. Pārskatītās subsīdiju likmes ir šādas: 0,14 % izejvielu beznodokļu importam un 0,72 % ražošanas līdzekļu beznodokļu importam. Pārskatītā kopējā subsīdiju likme dotajai shēmai ir 0,86 %.

(27) Ņemot vērā iepriekš minēto un tā kā nav saņemtas citas būtiskas piezīmes, ar šo apstiprina secinājumus par šo shēmu, kas izklāstīti pagaidu regulas 20.–44. apsvērumā, kuri mainīti ar šīs regulas 26. apsvērumu.

II) ***Valsts naftas ķīmijas uzņēmuma finansējums PET ražotājam eksportētājam***

(28) Sadarbībā iesaistītais ražotājs eksportētājs (*Shahid Tondguyan Petrochemical Co.* jeb *STPC*) apgalvoja, ka tā galvenais akcionārs, *National Petrochemical Company* (*NPC*), nav valsts uzņēmums un ka IV nav ne uzticējusi, ne likusi *NPC* veikt maksājumus *STPC*. Turklāt tika sniegta informācija, ka *NPC* finansējums *STPC* uzskatāms par atmaksājamu un tāpēc tā nav subsīdija.

(29) Izskatot šos apgalvojumus, jāatceras, ka, lai novērtētu, vai antisubsidēšanas izmeklēšanas nolūkā uzņēmums ir uzskatāms par valsts uzņēmumu, būtiski ir šādi faktori: 1) valsts īpašumtiesības; 2) valdības klātbūtne uzņēmuma direktoru valdē; 3) valdības kontrole pār uzņēmuma darbību un to, kā uzņēmums īsteno valdības politiku vai intereses, un 4) tas, vai uzņēmums ir dibināts, pamatojoties uz statūtiem. Visas šīs prasības ir analizētas, kā norādīts pagaidu regulas 52. apsvērumā. *NPC* kā valsts uzņēmumam nav nepieciešams pilnvarojums vai deleģējums, kas ir uz privātiem uzņēmumiem attiecināmi jēdzieni. Faktiski izmeklēšanā ir noteikts, ka *NPC* loma ir attīstīt un apsaimniekot valsts naftas ķīmijas nozari un ka uzņēmums ir saņēmis no IV papildu uzdevumu – valsts administrācijas vārdā vadīt naftas ķīmijas speciālo ekonomisko zonu. Tādējādi jebkuri apgalvojumi, kas apstrīd *NPC* valsts uzņēmuma lomu, ir jānoraida.

(30) Attiecībā uz apgalvojumu, ka *STPC* saņemtais finansējums ir atmaksājams, ir lietderīgi atzīmēt, ka izmeklēšanā noteikts – šī finansējuma atmaksāšana ir tikai hipotētisks apgalvojums, jo nevienā procedūras posmā netika sniegti pierādījumi, ka

šāda atmaksa patiešām ir veikta. Patiešām, kā skaidrots pagaidu regulas 51. apsvērumā, tas, ka vismaz kopš 2004. gada ir notikusi neatmaksājamo līdzekļu uzkrāšana, apstiprina, ka tā ir vairākkārtēja subsīdija, kuras mērķis ir saglabāt vienīgā sadarbībā iesaistītā Irānas ražotāja eksportētāja darbību. Ņemot vērā iepriekš minēto, attiecīgais apgalvojums ir jānoraida.

(31) Sadarbībā iesaistītais Irānas ražotājs eksportētājs arī apgalvoja, ka subsīdijas summa ir novērtēta par augstu. Šajā sakarībā tika apgalvots, ka Irānā uzņēmējdarbības praksē ir absolūti normāli nepieskaitīt procentus, kas savstarpēji maksājami mātes uzņēmumam (šajā gadījumā – *NPC*) un tā meitasuzņēmumam (šajā gadījumā – *STPC*). Tika arī apgalvots, ka subsīdijas likmes aprēķinā izmantotās *NPC* nodrošinātā finansējuma kopsummas un *STPC* kopējā apgrozījuma summas nav pareizas, jo apgrozījuma summa noteikta par mazu un ir bijusi jāizmanto cita summa. Turpretī kopējā finansējuma summa noteikta par lielu, jo dažas summas nebija jāpieskaita līdzekļiem, ko *NPC* nodrošinājis *STPC*.

(32) Iepriekš minētie apgalvojumi bija jānoraida. Attiecībā uz pirmo apgalvojumu par procentu likmes aprēķiniem tiek atzīmēts, ka savāktie pierādījumi neapstiprina uzņēmuma apgalvojumu, ka Irānā uzņēmējdarbības praksē ir pieņemts finansēšanas darījumos nepieskaitīt procentus, kas savstarpēji maksājami mātes uzņēmumam un tā meitasuzņēmumam. Turklāt šāda prakse noteikti neatbilst privāto ieguldītāju parastajai saimnieciskajai praksei.

(33) Attiecībā uz pēdējo argumentu ir lietderīgi atzīmēt, ka subsīdijas summa ir aprēķināta, izmantojot finansējuma un apgrozījuma datus, ko nodrošinājis sadarbībā iesaistītais ražotājs eksportētājs un kas pārbaudīti pārbaudes apmeklējuma laikā.

(34) Attiecībā uz ieteikto jauno kopējā apgrozījuma summu tiek atgādināts, ka summu, kas minēta laikā, kad tika iesniegtas piezīmes par pagaidu regulu, nepamato nekādi pārbaudāmi pierādījumi un tā nesaskan ar datiem, ko uzņēmums sniedza pirms pārbaudes apmeklējuma un tā laikā.

(35) Attiecībā uz finansējuma kopsummu sadarbībā iesaistītais ražotājs eksportētājs apgalvoja, ka atsevišķas summas nebūtu jāuzskata par daļu no finansējuma, ko *NPC* nodrošinājis *STPC*. Tomēr sniegtā informācija nevarēja apstiprināt šo apgalvojumu, jo nebija sniegti pierādījumi, kas pierādītu, ka aplūkojamās summas neattiecas uz *NPC* finansējumu *STPC*. Faktiski daļa sniegto paskaidrojumu atkārtoti apstiprināja, ka *NPC* darbojās kā valsts uzņēmumus, uzņemoties saistības attiecībā uz sadarbībā iesaistītā ražotāja eksportētāja finansēšanu un neprasot maksāt procentus, kādi būtu bijuši jāmaksā citam valsts uzņēmumam. Tāpēc, atskaitījums no kopējās finansējuma summas nav pieļaujams, jo netika nodrošināti pārbaudāmi pierādījumi.

(36) IV apgalvoja, ka saskaņā ar PTO Vienošanās par subsīdijām un kompensācijas pasākumiem (SKP Vienošanās) 14. pantu "valdības sniegtais virsvērtības kapitāls.... [un] valdības garantēts aizdevums nav jāuzskata par materiālu labumu piešķirošu…", tāpēc *NPC* piešķirtais finansējums *SPTC* nav uzskatāms par subsīdiju. Šis apgalvojums ir jānoraida, jo tajā pašā 14. pantā ir secināts, ka "valdības sniegtais virsvērtības kapitāls nav jāuzskata par materiālu labumu piešķirošu, ja vien investīciju lēmumu nevar uzskatīt kā neatbilstošu parastajai privāto ieguldītāju investīciju praksei šīs dalībvalsts teritorijā". Šī prakse tiešām nav atbilstīga parastajai privāto ieguldītāju investīciju praksei, jo nav iedomājams, ka kāda komerciāla organizācija jebkurā PTO

dalībvalstī turpinātu nodrošināt šādu neatmaksājamu finansējumu. Jebkurā gadījumā jāatzīmē, ka Irāna nav PTO dalībvalsts.

(37) Ņemot vērā iepriekš minēto un tā kā nav saņemtas citas būtiskas piezīmes, ar šo apstiprina secinājumus par šo shēmu, kas izklāstīti pagaidu regulas 45.–57. apsvērumā.

3.1.3. Kompensējamu subsīdiju apmērs

(38) Ņemot vērā 21.–37. apsvērumā izklāstīto, saskaņā ar pamatregulas noteikumiem kompensējamo subsīdiju galīgais apmērs, kas izteikts *ad valorem*, vienīgajam sadarbībā iesaistītajam Irānas ražotājam eksportētājam ir 51,88 %.

3.2. Pakistāna

3.2.1. Ievads

(39) Pakistānas valdība (PV) un sadarbībā iesaistītais ražotājs eksportētājs iesniedza piezīmes par šādām shēmām, kam saskaņā ar pagaidu regulu paredzēts kompensācijas maksājums:

I) ražošanas garantijas shēma;

II) iekārtu, mehānismu un aprīkojuma importēšana atbilstīgi ražošanas garantijas shēmai;

III) tarifu aizsardzība PTA pirkumiem iekšējā tirgū;

IV) galīgā nodokļa režīms (GNR);

V) eksporta ilgtermiņa fiksētās likmes finansēšanas shēma (*LTF-EOP*);

VI) Pakistānas Valsts bankas eksporta finansēšanas shēma (EFS);

VII) finansējums saskaņā ar Pakistānas Valsts bankas F.E. Apkārtrakstu Nr. 25.

(40) PV izteica provizorisku piezīmi, ka Komisijai nav izdevies izprast vai arī tā nav ievērojusi tās iepriekš sniegto informāciju par subsīdiju shēmām. Sadarbībā iesaistītais ražotājs eksportētājs provizoriskajā piezīmē apgalvoja, ka PV iepriekš sniegtā informācija nodrošināja pamatotu juridisko analīzi, parādot to, ka shēmas nav uzskatāmas par "aizliegtajām" subsīdijām. Šī persona apgalvoja arī, ka Komisijas pagaidu regulā izklāstīto secinājumu pamatā ir ne tikai nepareizs faktu novērtējums, bet arī nepareiza juridiskā analīze. Tālāk tika apgalvots, ka pareizā juridiskā analīze ir tā, kuru iesniegusi PV.

(41) Attiecībā uz informāciju, kas sniegta pirms pagaidu regulas publicēšanas, tiek atzīmēts, ka Komisija ir to pilnībā ņēmusi vērā izmeklēšanas procesā, jo šī informācija kopā ar attiecīgajām iesaistīto personu atbildēm uz anketas jautājumiem un vēlāk sniegtajiem datiem veido tās informācijas daļu, kas bija provizoriskā lēmuma pamatā.

(42) Turklāt tiek atzīmēts, ka Komisija ir precīzi uzskaitījusi attiecīgo shēmu juridiskos noteikumus un to noteiktos praktiskās īstenošanas gadījumus. Netika sniegti pierādījumi, ka uzskaitītie juridiskie noteikumi nav precīzi. Komisijas veiktās juridiskās analīzes pamatā bija attiecīgie pamatregulas noteikumi, un to pastiprināja sen iedibinātā juridiskā analīze, ko ES izmantojusi agrāk veiktajā antisubsidēšanas

izmeklēšanā, analizējot, piemēram, nodokļu atmaksas shēmas, eksporta kredītu shēmas un ienākuma nodokļa shēmas[4]. Tas, ka kāda persona nepiekrīt sniegtajai juridiskajai analīzei, nenozīmē, ka šī analīze ir nepareiza, īpaši ja nav sniegti pierādījumi, kas šo apgalvojumu apstiprinātu. To vēl skaidrāk parāda tas, ka, sniedzot informāciju pagaidu regulas sagatavošanai, PV pauda vēlēšanos maksimāli labot vairākas shēmas. Ņemot vērā iepriekš minēto, 40. apsvērumā minētie apgalvojumi bija jānoraida.

3.2.2. Konkrētās shēmas

I) ***Ražošanas garantijas shēma***

(43) PV un sadarbībā iesaistītais ražotājs eksportētājs atkārtoja savu viedokli par to, ka ražošanas garantijas shēma tiek pienācīgi pārvaldīta, pateicoties tam, ka pastāv efektīva īstenošanas un uzraudzības sistēma, kas reģistrē patēriņu/atskaitījumus un kontrolē bez nodokļiem ievestās izejvielas un uzņēmuma faktisko patēriņu atbilstīgi tā kopējai ražošanas uzskaitei. Tika sniegta informācija arī par to, ka izejvielu/saražotās produkcijas koeficienta aprēķina pamatā ir attiecīgā shēmas priekšrocības baudošā uzņēmuma faktiskais patēriņš un ka izejvielu uzskaite tiek pārbaudīta. Saskaņā ar šiem apgalvojumiem tika noteikta izejvielu/saražotās produkcijas attiecība ar pārbaudītu salīdzinošās novērtēšanas sistēmu, un to regulāri atjaunināja, pamatojoties uz uzņēmuma faktisko patēriņu. Tiklīdz attiecība mainījās, iepriekšējā perioda pārmērīgā nodokļu atbrīvojuma summas pieskaitīja atpakaļ, lai atjauninātu krājumu uzskaiti, tādējādi nosakot faktiskos krājumus, un tieši, pamatojoties uz šādiem faktiskajiem krājumiem, shēmas priekšrocības baudošajam uzņēmumam ir jāpierāda gatavās produkcijas eksports. Turklāt sadarbībā iesaistītais ražotājs eksportētājs iesniedza divas vēstules, kurās tas sniedza muitas iestādēm informāciju par ražošanas garantijas shēmas ietvaros ietaupītajiem materiāliem, parādot, ka uzņēmumam bija atļauts izmantot ietaupīto izejvielu pārpalikumu eksporta preču ražošanā nākotnē.

(44) Attiecībā uz šo shēmu, kā noteikts pagaidu regulas 70. apsvērumā, netika veikta pienācīga uz faktisko patēriņu balstīta saņemto, ražoto un eksportēto izejvielu preču uzskaite. Reģistrēja tikai teorētisku, analīzes sertifikātam atbilstošu patēriņu un norādīja 1000 kg gatavo preču ražošanai vajadzīgo izejvielu/saražotās produkcijas attiecības. Šīs izejvielu/saražotās produkcijas normas nosaka un periodiski pārskata iestādes, pamatojoties uz sadarbībā iesaistītā ražotāja eksportētāja sniegto informāciju, taču nav skaidru noteikumu un pierādījumu par to, kā veic šādu pārskatīšanu. Turklāt pēc analīzes sertifikāta koriģēšanas, kurā bija norādīts uz pārmērīgu atbrīvojumu no nodokļiem, varas iestādes neveica nekādus pasākumus, lai pārbaudītu, kāda ir iepriekšējā faktiskā patēriņa kopsumma, un pieprasītu maksājumu veikšanu par iepriekšējiem gadiem. Citiem vārdiem, netika veikta kontrole par pārmērīgu atbrīvojumu no nodokļiem attiecībā uz nesamaksāto nodokli. Sadarbībā iesaistītais ražotājs eksportētājs apgalvoja, ka iepriekšējā periodā uzskaitīto izejvielu pārpalikumu pieskaitīja atpakaļ, lai atjauninātu reģistrēto krājumu uzskaiti, tādējādi iegūstot faktiskos krājumus. Ir vērts atzīmēt, ka šādas prakses pamatā ir tas, ka tieši sadarbībā iesaistītais ražotājs eksportētājs ir tas, kurš pēc savas iniciatīvas uzrāda attiecīgajai varas iestādei iepriekšējā periodā uzkrāto pārmērīgo atbrīvojumu no nodokļa. Vēl interesantāk ir tas, ka šādu praksi nekādā ziņā neparedz minēto shēmu regulējošās

[4] Skatīt, piemēram, Padomes Regulu (EK) Nr. 713/2005, OV L 121, 13.5.2005., 1. lpp.; Padomes Regulu (EK) Nr. 1176/2008, OV L 319, 29.11.2008., 1. lpp.

tiesību aktu normas. Viss iepriekš minētais apstiprina, ka šai shēmai nepastāv efektīva īstenošanas un uzraudzības sistēma. Šādos apstākļos visi attiecīgie apgalvojumi bija jānoraida.

(45) Abas ieinteresētās personas apgalvoja, ka IP laikā muitas nodoklis saskaņā ar parasto importa režīmu bija 0 %, un tādējādi ražošanas garantijas shēmā nav nesamaksātu valsts ieņēmumu par PTA importu.

(46) Šis apgalvojums bija jānoraida. No ieinteresēto personu iesniegtās informācijas ir skaidrs, ka parastais muitas nodoklis par PTA importu ir 7,5 %. Atkāpjoties no šīs normas, un noteiktos apstākļos iespējams panākt, ka tiek piemērota 0 % nodokļa likme. Tas, ka PV ir izveidojusi ražošanas garantijas shēmu vai tarifu aizsardzības shēmu PTA pirkumiem, nekādā ziņā nenozīmē, ka 0 % muitas nodokļa likme tiek piemērota visam PTA importam. Faktiski iepriekš minēto shēmu pastāvēšana apstiprina, ka nesamaksāti valsts ieņēmumi pastāv, un tas ir iemesls, kāpēc ir īstenotas īpašas atkāpes shēmas ar konkrētiem noteikumiem un tiesīgajiem lietotājiem.

(47) Sadarbībā iesaistītais ražotājs eksportētājs apgalvoja arī, ka nav pārkāpts 2001. gada Pakistānas Muitas noteikumu XV nodaļas 349. pants. Šajā sakarībā tika iesniegta informācija, ka ražošanas garantijas shēma pilnībā aptver uzņēmuma fabriku, un tādējādi noliktavas telpas atbilst attiecīgajiem noteikumiem, kas prasa, lai būtu atsevišķa teritorija ar no sabiedriskās teritorijas atsevišķu ieeju vai izeju, un tajā nebūtu citas ieejas vai izejas no ražošanas teritorijas, kā arī būtu skaidri norādītas atsevišķas gatavo preču, brāķu un atlikumu glabātavas.

(48) Attiecībā uz iepriekšējām piezīmēm jāatkārto, ka pārbaudes apmeklējums atklāja, ka tikai bez ievedmuitas nodokļa importētās izejvielas bija nodalītas no izejvielām, kas iepirktas iekšējā tirgū. Noliktavas telpas, t.i., muitas noliktava, un atbilstīgi ražošanas garantijas shēmai ražoto preču noliktava neatradās atsevišķā teritorijā ar no sabiedriskās teritorijas atsevišķu ieeju vai izeju, kur nebūtu citas ieejas vai izejas, kā paredzēts iepriekš minētajā 349. pantā. Turklāt ieinteresētās personas apgalvojumu, ka visa tās fabrika ietilpst ražošanas garantijas shēmā, nepamato pārbaudāmi pierādījumi (piemēram, skaidri norādīta atļauja atbilstīgi ražošanas garantijas shēmai ražoto preču noliktavas ārpusē), izņemot 349. panta formulējuma analīzi. Tādējādi attiecīgie apgalvojumi bija jānorāda.

(49) PV ir sniegusi informāciju par pavisam nesen veiktām administratīvām pārmaiņām saistībā ar šo shēmu. Tā ir ieviesusi tiesību aktos sīkāku atbilstīgi ražošanas garantijas shēmai ražoto preču noliktavas definīciju un veikusi pasākumus, lai stiprinātu attiecīgās varas iestādes kontroli pār shēmu.

(50) Attiecībā uz varas iestādes kontroli pār ražošanas garantijas shēmu ieviestās pārmaiņas nenovērš būtiskākos sistēmas trūkumus, kuri noteikti pašreizējā izmeklēšanā, t.i., i) atskaitīšanās trūkums par importēto izejvielu faktisko patēriņu un ii) pārbaudes sistēmas trūkums, kas vairāk pievērstos faktiskajiem rezultātiem, nevis sākotnēji noteiktajiem standartiem. Turklāt, tā kā jebkuru pārmaiņu ieviešana attiecībā uz šo shēmu ir pienācīgi jāpārbauda (konstatētās problēmas attiecas arī uz shēmas pārvaldību), būs nepieciešams noteikts laiks, pirms pieņemt kādu izšķirošu lēmumu par shēmas grozījumiem un veidu, kādā varas iestādes ir šos grozījumus īstenojušas un nodrošinājušas pienācīgi pārvaldītu pārbaudes sistēmu.

(51) PV izteica Komisijai arī vēlmi uzņemties saistības attiecībā uz atbilstīgi ražošanas garantijas shēmai ražoto preču noliktavai piemērojamo noteikumu konkrēto īstenošanu. Tika ierosināts to darīt, sniedzot pierādījumus par to, ka sadarbībā iesaistītais ražotājs eksportētājs ievēro jaunos noteikumus (piemēram, telpu pārmaiņas, izejvielu/saražotās produkcijas attiecības koriģēšana, atbrīvojums no nodokļiem), nodrošinot regulāras atskaites un ļaujot Komisijai veikt pārbaudes apmeklējumus.

(52) Attiecībā uz iepriekš minēto tiek atzīmēts, ka šāds PV priekšlikums par saistību uzņemšanos netieši apstiprina visus pagaidu regulā minētos šīs shēmas trūkumus. Turklāt, kā noteikts 50. apsvērumā, nav iespējams ļaut uzņemties saistības par shēmas pārvaldību, pamatojoties uz pierādījumiem, kas tiks sniegti tikai nākotnē. Visbeidzot, šādas saistības ir nepraktiskas, jo, lai veiktu nepieciešamo uzraudzību, faktiski nāktos regulāri atkārtot būtiskas izmeklēšanas daļas. Šajā sakarībā jāatzīmē, ka PV un/vai sadarbībā iesaistītais ražotājs eksportētājs, izpildot pamatregulas 19. panta noteikumus, var pieprasīt pasākumu starpposma pārskatīšanu.

(53) Ņemot vērā iepriekš minēto un tā kā nav citu būtisku piezīmju, ar šo apstiprina secinājumus par šo shēmu, kas izklāstīti pagaidu regulas 60.–80. apsvērumā un grozīti ar šīs regulas 44.–52. apsvērumu.

II) ***Iekārtu, mehānismu un aprīkojuma importēšana atbilstīgi ražošanas garantijas shēmai***

(54) Attiecībā uz šo shēmu abas ieinteresētās personas apgalvoja, ka subsīdijas normas aprēķinā izmantotajai procentu likmei ir jābūt tādai procentu likmei, kas IP laikā ir pieejama attiecīgajam eksportētājam. Tālāk ieinteresētās personas apgalvoja, ka, tā kā iekārtas, mehānismi un aprīkojums tika izmantots gan eksportam, gan vietējai pārdošanai domātā PET ražošanā, subsīdijas norma būtu jānosaka, pamatojoties uz ražotāja eksportētāja kopējo apgrozījumu.

(55) Atbildot uz šiem apgalvojumiem, jāatzīmē, ka aprēķinā izmantotā procentu likme ir komerciālā procentu likme, ko IP laikā piemēroja Pakistānā saskaņā ar Pakistānas Valsts bankas tīmekļa vietnē atrodamo informāciju. Šī likme ir tirgū dominējošā parastā kredītlikme. Attiecībā uz subsīdijas aprēķinā izmantoto saucēju jāatceras, ka shēmas izmantošanas priekšnoteikums ir importēto mehānismu uzstādīšana ražošanai atbilstīgi ražošanas garantijas shēmai, kas ir tādu izejvielu beznodokļu importa sistēma, kurus izmanto tikai vēlākam produkcijas eksportam saskaņā ar ražošanas garantijas shēmu. Tādējādi subsīdijas summa (skaitītājs) jāattiecina uz eksporta apgrozījuma kopapjomu IP laikā, jo subsīdija ir atkarīga no eksporta rezultātiem. Tādēļ visi šie apgalvojumi bija jānoraida.

(56) Ņemot vērā iepriekš minēto un tā kā nav citu būtisku piezīmju, ar šo apstiprina secinājumus par šo shēmu, kas izklāstīti pagaidu regulas 81.–92. apsvērumā.

III) ***Tarifu aizsardzība PTA pirkumiem iekšējā tirgū***

(57) PV apgalvoja, ka vietējā ražojuma PTA cena nav samazināta par 7,5 % salīdzinājumā ar starptautisko cenu un ka atmaksa tiek nodrošināta ne tikai par vietējā ražojuma PTA, bet arī par importēto PTA. Sadarbībā iesaistītais ražotājs eksportētājs apgalvoja, ka shēma ļauj atmaksāt muitas nodokli gan vietējā iepirkuma, gan importa PTA, un tādējādi shēma nedod priekšroku vietēja ražojuma PTA iepirkumam. Tika apgalvots arī, ka tiesību akti neierobežo šīs shēmas pieejamību.

(58) Šie apgalvojumi bija jānoraida. Attiecībā uz šo tiek atzīmēts, ka šī shēma nodrošina finansiālu ieguldījumu tieša līdzekļu pārskaitījuma veidā, kas nozīmē nepārprotamu priekšrocību saņēmējam uzņēmumam. Analizējot PV sniegto informāciju, ir skaidrs, ka tiesīgs uzņēmums var: i) pirkt PTA iekšzemes tirgū un saņemt kompensējošu atbalstu 7,5 % apmērā no cenas, kas samaksāta par vietējā ražojuma PTA iegādi, vai ii) importēt PTA un saņemt piemērojamā muitas nodokļa (7,5 %) atmaksu par PTA importu. Tomēr pēdējā iespēja nav atļauta, ja atbilstīgais uzņēmums izmanto nodokļu atmaksas shēmu (piemēram, ražošanas garantijas shēmu) attiecībā uz PTA importu. No iepriekš minētā skaidri izriet, ka sadarbībā iesaistītais ražotājs eksportētājs *de jure* bija spiests izmantot šo shēmu tikai vietējā ražojuma PTA iepirkumam, tā kā importa PTA tas paralēli lietoja ražošanas garantijas shēmu. Turklāt ir acīmredzami, ka pat gadījumos, kad atbilstīgais uzņēmums izmanto abas pieejamās shēmas iespējas (t.i., atsakoties no iespējas izmantot ražošanas garantijas ietvaros paredzēto nodokļu atmaksas shēmu), ir skaidrs, ka paredzamās atmaksas būtu atšķirīgas, jo vienā gadījumā likmi aprēķina par pilno iekšzemes rēķinā uzrādīto cenu, bet otrā gadījumā to aprēķina par deklarēto muitas vērtību, kas ne vienmēr ir pilnā rēķinā uzrādītā cena. Netika sniegti pārbaudāmi pierādījumi, kas apgāztu iepriekš minētos secinājumus. Visbeidzot, izmeklēšanā par apgalvojumu, ka shēmas pieejamība nav ierobežota, ir noteikts, ka attiecīgajos tiesību aktos skaidri nosauktas tiesīgās personas. Jebkurā gadījumā vietējā ražojuma PTA netiek noteikts nodoklis, tāpēc 7,5 % "atmaksa" ir tiešs līdzekļu pārskaitījums vai tipiska dotācija. Vienīgais veids, kā PET ražotājs var iegūt šo subsīdiju, t.i., dotāciju, ir iegādāties vietējā ražojuma PTA. No otras puses, jebkura muitas nodokļa "atmaksa" par importētu PTA ir atbrīvojums no parasti veicamā maksājuma, nevis tiešs līdzekļu pārskaitījums, tāpēc abas situācijas nav vienādas.

(59) Tādējādi shēma nodrošina skaidru priekšrocību iekšzemes pircējam, t.i., PET ražotājam, veicot tiešu līdzekļu pārskaitījumu, un ir konkrēta pamatregulas 4. panta 4. punkta b) apakšpunkta nozīmē, ņemot vērā to, ka subsīdija ir atkarīga no iekšzemes preču prioritāra lietojuma salīdzinājumā ar importētām precēm, jo tikai iekšzemes preces ir tiesīgas saņemt tiešo dotāciju. Turklāt šo subsīdiju var uzskatīt arī par konkrētu pamatregulas 4. panta 4. punkta a) apakšpunkta nozīmē, ņemot vērā to, ka tiesību akti paši skaidri ierobežo šās shēmas pieejamību noteiktiem poliestera ražošanas nozares uzņēmumiem.

(60) Attiecībā uz šo shēmu PV kopā ar piezīmēm par pagaidu regulu iesniedza valdības 2010. gada 28. jūnija rīkojumu, kurā teikts, ka ar 2010. gada 1. jūliju SRO Nr. 1045(I)/2008 ir atcelts. PV sniedza informāciju, ka šī norise nodrošinās to, ka PTA lietotājiem vairs nav vai nebūs pieejama atmaksa par iekšzemes tirgū pirktu vai importētu PTA.

(61) Turklāt sadarbībā iesaistītā ražotāja eksportētāja iesniegtais laikrakstu izgriezums par to pašu jautājumu, šķiet, liecina, ka PV nolēmusi atcelt uz šo shēmu attiecināmo regulējumu, lai šajā ziņā nodrošinātu Pakistānas atbilstību starptautiskajiem standartiem. Sadarbībā iesaistītais ražotājs eksportētājs apliecināja PV sniegto informāciju ar datiem, kas apstiprina, ka no 2010. gada 1. jūlija vairs nav iespējams saņemt attiecīgo dotāciju, pērkot vietējā ražojuma PTA. Šajā sakarībā tiek atgādināts, ka saskaņā ar pamatregulas 15. pantu nekādi pasākumi netiek piemēroti, ja subsīdija tiek atcelta vai ja tiek pierādīts, ka subsīdija vairs nedod nekādu priekšrocību attiecīgajiem eksportētājiem. No iepriekš minētās informācijas ir acīmredzams, ka Pakistāna būtībā piekrīt, ka pagaidu regulā pasvītrotie punkti attiecībā uz šo shēmu

noteica koriģējošas rīcības nepieciešamību no Pakistānas puses, ka PV ir pārtraukusi shēmas darbību un ka sadarbībā iesaistītais ražotājs eksportētājs nesaņem ar šo shēmu saistītās priekšrocības. Šādos apstākļos uzskatāms, ka pamatregulas 15. pantā izklāstītie nosacījumi ir izpildīti un par šo shēmu tādējādi kompensācijas maksājumi nepienākas.

(62) Ņemot vērā iepriekš minēto un tā kā nav citu būtisku piezīmju, ar šo apstiprina secinājumus par šo shēmu, kas izklāstīti pagaidu regulas 93.–105. apsvērumā, ar grozījumiem, kas izdarīti šīs regulas 58.–61. apsvērumā.

IV) ***Galīgā nodokļa režīms (*****GNR*****)***

(63) Abas ieinteresētās personas apgalvoja, ka šī shēma uzskatāma par atšķirīgu nodokļu sistēmu un tāpēc par to nebūtu jāprasa kompensācijas maksājumi, ņemot vērā to, ka Pakistānai nodokļu jomā ir suverenitāte un ka tā var izvēlēties piemērot tādu nodokļu sistēmu, kādu tā vēlas. Tika apgalvots arī, ka GNR nenozīmē nekādu finanšu ieguldījumu kādā uzņēmumā un ka Pakistānā pastāv vispārējs nodokļu noteikums (nodokļa ieturēšana 1 % apmērā, kad tiek gūti ienākumi ārvalstu valūtā), kas darbojas saskaņā ar atšķirīgu koncepciju un uz atšķirīgiem pamatiem salīdzinājumā ar normālo nodokļu režīmu (NNR), kas piemēro 35 % nodokli par iekšzemē gūtiem ienākumiem. Saskaņā ar šo personu teikto nav iespējams noteikt, kura no abām sistēmām ir izdevīgāka, un tādējādi GNR nerada nesaņemtus ieņēmumus vai situāciju, kad netiek iekasēti citā gadījumā valstij pienākošies ieņēmumi.

(64) Attiecībā uz šiem apgalvojumiem jāatzīmē, ka netiek apšaubīta Pakistānas suverenitāte, bet gan iespējamās subsīdijas, kas piešķirtas noteiktiem ražotājiem eksportētājiem. Turklāt jāatceras, ka eksporta peļņai nodokli nosaka atšķirīgi, nekā tas ir peļņai, ko gūst no pārdošanas iekšzemes tirgū. Ciktāl šī nodokļu režīma rezultātā eksporta peļņai tiek noteikta mazāka nodokļa likme salīdzinājumā ar peļņu, ko gūst no pārdošanas iekšzemes tirgū, šī shēma ir uzskatāma par subsīdiju pamatregulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) daļas un 2. punkta nozīmē. Subsīdija ir valsts nesaņemto ieņēmumu veidā un nodrošina priekšrocību saņēmējam uzņēmumam. Tā ir arī konkrēta subsīdija 4. panta 4. punkta a) apakšpunkta nozīmē, ņemot vērā to, ka tā ir atkarīga no eksporta rezultātiem.

(65) Turklāt sadarbībā iesaistītais ražotājs eksportētājs nodrošināja vairākus aprēķinus, kas veikti *Excel* formātā par 2008. un 2009. gadu, kā arī nodokļa pieprasījuma paziņojumu un ienākuma nodokļa komisāra vietnieka izdotu novērtējuma rīkojumu, kurš koriģēja atsevišķus uzņēmuma 2008. gada ienākuma nodokļa deklarācijā iekļautos skaitļus. PV apstiprināja sadarbībā iesaistītā ražotāja eksportētāja apgalvojumus, uzsverot, ka iesniegtie aprēķini pierāda to, ka sadarbībā iesaistītais ražotājs eksportētājs saskaņā ar GNR ir samaksājis lielāku nodokli, nekā tas būtu maksājis NNR piemērošanas gadījumā.

(66) Šie argumenti bija jānoraida. Pirmkārt, iesniegtie aprēķini nav daļa no uzņēmuma ienākuma nodokļa deklarācijas vai cita oficiāla nodokļu iestādes dokumenta. Tādējādi nav pārbaudāmu pierādījumu, ka tie precīzi atspoguļo sadarbībā iesaistītā ražotāja eksportētāja ienākuma nodokļa saistības.

(67) Otrkārt, iesniegto oficiālo nodokļa dokumentu (nodokļa pieprasījuma paziņojuma un novērtējuma rīkojuma) analīze nekādā veidā neapstiprina ieinteresēto personu apgalvojumus par atšķirīgos nodokļa režīmos maksājamā nodokļa apmēru.

(68) Attiecībā uz iesniegto dokumentāciju par 2008. gadu ieinteresētajām personām nav izdevies parādīt, kā norādītās summas var precīzi saskanēt ar uzņēmuma 2008. gada ienākuma nodokļa deklarāciju un attiecīgo nodokļu iestāžu vēlāk izdotajiem diviem dokumentiem. Šie dokumenti, šķiet, apliecina to, ka uzņēmumam tiek prasīts maksāt ienākuma nodokļa summu par tā iekšzemē gūtajiem ienākumiem. Tomēr no iesniegtās informācijas nepavisam nav skaidrs, vai šī nodokļa summa (vai kāda cita nodokļa summa) ir faktiski samaksāta, vai uzņēmums ir iesniedzis apelāciju par iepriekš minēto nodokļa paziņojumu. Nav arī skaidrs, kā *Excel* aprēķinos uzrādītās summas varētu sakrist ar uzņēmuma ienākuma nodokļa deklarāciju vai ar nodokļu iestādes aprēķina rīkojumu. Jebkurā gadījumā, pat ja pieņem, ka nodokļa samaksas pieprasījuma paziņojumā prasītā summa ir samaksāta, tas nemainītu secinājumu, ka sadarbībā iesaistītais ražotājs eksportētājs ir samaksājis mazāku nodokli, nekā tas būtu maksājis, ja eksporta ienākumiem piemērotu 35 % likmi.

(69) Attiecībā uz iesniegto dokumentāciju par 2009. gadu tiek atzīmēts, ka ieinteresētās personas nav iesniegušas sadarbībā iesaistītā ražotāja eksportētāja 2009. gada ienākuma nodokļa deklarāciju. Tā vietā, lai iesniegtu oficiālās nodokļa deklarācijas un ienākuma pārskatus, kā pierādījums iesniegts *Excel* aprēķins. Šāda veida informācija acīmredzami nav pārbaudāma un nevar apstiprināt apgalvojumus, kas izteikti saistībā ar norisēm ienākuma nodokļa jomā, kas notikušas pēc IP. Tāpēc jāatzīmē, ka PV un/vai sadarbībā iesaistītais ražotājs eksportētājs, izpildot pamatregulas 19. panta attiecīgos noteikumus, var pieprasīt pasākumu starpposma pārskatīšanu.

(70) Tomēr, aprēķinot subsīdijas summu atbilstoši GNR, tika konstatēta pārrakstīšanās kļūda sadarbībā iesaistītā ražotāja eksportētāja eksporta ienākumos, kas uzrādīti uzņēmuma 2008. gada ienākuma nodokļa deklarācijā. Tā tika attiecīgi labota. Subsīdijas likme, ko IP laikā attiecībā uz šo shēmu noteica ražotājam eksportētājam, ir 1,97 % (1,95 % vietā).

(71) Ņemot vērā iepriekš minēto un tā kā nav citu būtisku piezīmju, ar šo apstiprina secinājumus par šo shēmu, kas izklāstīti pagaidu regulas 106.–116. apsvērumā, ar grozījumiem, kas izdarīti šīs regulas 70. apsvērumā.

V) ***Eksporta ilgtermiņa fiksētās likmes finansēšanas shēma*** **(*LTF-EOP*)**

(72) Abas ieinteresētās personas apgalvoja, ka procentu likmei, ko izmanto šīs finansēšanas shēmas subsīdijas normas aprēķinā, jābūt procentu likmei, kas bija pieejama laikā, kad ražotājs eksportētājs veica pārrunas par fiksētas likmes finansējumu, t.i., 2004.–2005. gada likmei. Turklāt pagaidu subsīdijas normas aprēķinā izmantotajam saucējam būtu jābūt uzņēmuma kopējam apgrozījumam, nevis kopējam eksporta apgrozījumam, ņemot vērā to, ka to pašu ražošanas aprīkojumu, ko finansē *LTF-EOP*, izmanto gan iekšzemes tirgum, gan eksportam domāto preču ražošanā.

(73) Šie apgalvojumi bija jānoraida. Pirmkārt, jāpaskaidro, ka aprēķinā izmantotā likme ir komerciālā procentu likme, kas Pakistānā bija pārsvarā IP laikā, kā liecina Pakistānas Valsts bankas tīmekļa vietnē pieejamā informācija. 2004./2005. gadā apspriesto finansējumu attiecīgais eksportētājs bija izņēmis vairākās daļās. Aprēķinot subsīdijas

summu, tika izmantota IP laikā izņemtā kredīta summa. Pārbaudot, kādas priekšrocības konkrētajā IP laikā persona ir guvusi, IP laikā tirgū dominējošā piemērojamā komerciālā kredītlikme parasti tiek salīdzināta ar samaksāto IP saņemtā aizdevuma likmi, un tā tas bija šajā gadījumā. Attiecībā uz subsīdijas aprēķinā izmantoto saucēju jāatceras, ka shēmas izmantošanas priekšnoteikums ir, ka uzņēmums tieši vai netieši eksportē vismaz 50 % no tā gada ražošanas apjoma. Tādējādi subsīdijas summa (skaitītājs) jāsadala uz attiecīgā ražojuma eksporta apgrozījumu IP laikā, jo subsīdija ir atkarīga no eksporta rezultātiem.

(74) Ņemot vērā iepriekš minēto un tā kā nav citu būtisku piezīmju, ar šo apstiprina secinājumus par šo shēmu, kas izklāstīti pagaidu regulas 117.–133. apsvērumā.

VI) ***Pakistānas Valsts bankas Eksporta finansēšanas shēma (*****EFS*****)***

(75) Pakistānas valdība iesniedza informāciju, ka PET nozare ar Pakistānas Valsts bankas 2010. gada 28. jūnija lēmumu ir izslēgta no šīs shēmas. Tādējādi tika apgalvots, ka šī shēma atbilst pamatregulas 15. panta noteikumiem un ka Komisijai nevajadzētu prasīt kompensāciju, jo ir pierādīts, ka subsīdija ir atcelta. Šajā sakarībā sadarbībā iesaistītais ražotājs eksportētājs apgalvoja, ka saskaņā ar Pakistānas Valsts bankas 2010. gada 28. jūnija apkārtrakstu Nr. 09 (2010. gads) uzņēmums ir pilnībā atmaksājis EFS finansējuma summas un attiecībā pret EFS 2010. gada 30. jūnijā nav neatmaksātu summu.

(76) Attiecībā uz šo apgalvojumu tiek atgādināts, ka pamatregulas 15. pants nosaka, ka nekādi pasākumi netiek piemēroti, ja subsīdija tiek atcelta vai ja tiek pierādīts, ka subsīdija vairs nedod nekādu priekšrocību attiecīgajam eksportētājam. Attiecībā uz iesniegto dokumentāciju saistībā ar EFS mehānismu tiek atzīmēts, ka Pakistānas Valsts bankas lēmums tiešām nosaka, ka šajā shēmā bankas nevar pieļaut finansēšanas mehānismu piemērošanu PET. Attiecīgajā tekstā arī teikts, ka esošie eksportētājiem pieejamie mehānismi paliks spēkā līdz attiecīgo aizdevumu atmaksas termiņam, bet uzņēmumu eksporta rezultātus ņems vērā saistībā ar uzņēmumu aizņēmumiem 2009.–2010. gadā un tiesībām līdz 2011. gadam. Attiecībā uz šiem punktiem PV, nodrošinot nepieciešamo dokumentāciju, sniedza skaidrojumu, ka uzņēmumiem, kam šajā shēmā Pakistānas 2009.–2010. finanšu gadā (t.i., līdz 2010. gada 30. jūnijam) nav īstermiņa aizdevumu, nav tiesību pārejas periodā līdz 2011. gadam saņemt nekādas priekšrocības. Attiecībā uz apgalvojumu, ka sadarbībā iesaistītajam ražotājam eksportētājam nav neatmaksāta EFS finansējuma, tiek atzīmēts, ka šo apgalvojumu apstiprinājusi virkne pieradījumu, ko sniegušas attiecīgās bankas, kā arī uzņēmuma zvērinātais grāmatvedis. Ņemot vērā iepriekš minēto, tiek secināts, ka ieinteresētās personas ir varējušas pierādīt, ka EFS shēma vairs nedod nekādu priekšrocību iesaistītajam eksportētājam. Tādējādi ir izpildīti pamatregulas 15. pantā izklāstītie nosacījumi, un apgalvojumi tika uzskatīti par pamatotiem. Tādēļ secināja, ka par šo shēmu nav pieprasāms kompensācijas maksājums.

(77) Sadarbībā iesaistītais ražotājs eksportētājs arī apgalvoja, ka procentu likmei, ko izmanto šīs subsīdijas normas aprēķinā, jābūt īstermiņa procentu likmei, kas uzņēmumam pieejama IP laikā. Tika arī apgalvots, ka iegūto finansējumu izmanto, lai segtu uzņēmuma apgrozāmo līdzekļu vispārējās finansēšanas vajadzības gan attiecībā uz pārdošanu iekšzemes tirgū, gan eksportu, un kā saucējs subsīdijas normas aprēķinā būtu jāizmanto uzņēmuma kopējais apgrozījums.

(78) Šie apgalvojumi bija jānoraida. Tiek atgādināts, ka aprēķinā izmantotā likme ir komerciālā procentu likme, kas IP laikā tika piemērota Pakistānā, saskaņā ar Pakistānas Valsts bankas tīmekļa vietnē pieejamo informāciju. Šī likme ir tirgū dominējošā parastā kredītlikme. Attiecībā uz subsīdijas aprēķinā izmantoto saucēju tiek atzīmēts, ka shēmas izmantošanas priekšnosacījums ir vai nu konkrētu eksporta darījumu izpilde, vai kopējie eksporta rezultāti. Tādējādi subsīdijas summa (skaitītājs) jāsadala uz eksporta kopējo apgrozījumu IP laikā, jo subsīdija ir atkarīga no eksporta rezultātiem.

(79) Ņemot vērā iepriekš minēto un tā kā nav citu būtisku piezīmju, ar šo apstiprina secinājumus par šo shēmu, kas izklāstīti pagaidu regulas 134.–148. apsvērumā, ar grozījumiem, kas izdarīti šīs regulas 75.–78. apsvērumā.

VII) ***Finansējums saskaņā ar Pakistānas Valsts bankas F.E. Apkārtrakstu Nr. 25***

(80) Abas ieinteresētās personas sniedza informāciju, ka Pakistānas Valsts banka neveic intervenci šajā shēmā, ka komercbankas nodrošina finansējumu ārvalstu valūtā bez izdevīgākām procentu likmēm un ka shēma nav atkarīga no eksporta rezultātiem, jo to var izmantot gan eksportētāji, gan importētāji.

(81) Iesniegtie argumenti tika analizēti, ņemot vērā attiecīgos juridiskos noteikumus un shēmas praktisko īstenošanu, un tika konstatēts, ka tie ir pamatoti. Tādēļ secināja, ka par šo shēmu nevar prasīt kompensācijas maksājumu. Tā kā par shēmu saskaņā ar Pakistānas Valsts bankas F.E. Apkārtrakstu Nr. 25 netiks prasīts kompensācijas maksājums, nav vajadzības atbildēt uz attiecīgajām piezīmēm par pausto informāciju.

3.2.3. Kompensējamu subsīdiju apmērs

(82) Ņemot vērā iepriekš minēto, saskaņā ar pamatregulas noteikumiem galīgais *ad valorem* izteiktais kompensējamo subsīdiju apjoms vienīgajam sadarbībā iesaistītajam Pakistānas ražotājam eksportētājam ir 5,15 %.

3.3. Apvienotie Arābu Emirāti (AAE)

3.3.1. Ievads

(83) AAE valdība (AAEV) un sadarbībā iesaistītais ražotājs eksportētājs iesniedza piezīmes par šādām shēmām, kam saskaņā ar pagaidu regulu paredzēts kompensācijas maksājums:

I) 1979. gada Federālais likums Nr. 1;

II) Brīvās tirdzniecības zona (BTZ).

3.3.2. Konkrētās shēmas

I) ***1979. gada Federālais likums Nr. 1***

(84) AAEV sniedza informāciju, ka shēma saskaņā ar 1979. gada Federālo likumu Nr. 1 ir plaši un horizontāli pieejama visām ražošanas nozarēm un uzņēmumiem AAE un to piešķir bez izņēmumiem. Sadarbībā iesaistītais ražotājs eksportētājs sniedza

informāciju, ka saskaņā ar 1979. gada Federālo likumu Nr. 1 izsniegtā licence ir priekšnoteikums pastāvēšanai un darbībai AAE.

(85) Attiecībā uz iepriekš minēto tiek atzīmēts, ka izmeklēšanā noteica, ka ražošanas uzņēmumi AAE var darboties ar dažādu veidu licencēm. Patiešām papildus licencei, kas piešķirta saskaņā ar 1979. gada Federālo likumu Nr. 1, ražošanas uzņēmums var darboties ar licenci, ko izdevušas reģionālās varas iestādes konkrētajā emirātā, kurā uzņēmums dibināts. Tā ir noticis sadarbībā iesaistītā ražotāja eksportētāja gadījumā, kuram ir Rāselhaimas emirāta valdības izdota licence. Turklāt ražošanas uzņēmums varētu darboties brīvās tirdzniecības zonā, kurā saskaņā ar iepriekš minēto likumu nav nepieciešama licence. Tādējādi nav pareizi teikt, ka visi ražošanas uzņēmumi AAE darbojas saskaņā ar 1979. gada Federālo likumu Nr. 1. Tāpēc nav pierādīts, ka shēmas piešķiršana ir automātiska, un attiecīgais apgalvojums ir jānoraida.

(86) Abas ieinteresētās personas apgalvoja, ka likumā nodrošinātās prasības ir tikai nepieciešamie priekšnosacījumi, lai jebkurš ražošanas projekts darbotos valstī, nevis iegūtu atbrīvojumu no muitas nodokļa maksājuma, un tādējādi Komisijas analīze, kas pagaidu regulā veikta par Federālā likuma Nr. 1 12., 13. un 21. pantu, ir kļūdaina. AAEV sniedza arī informāciju, ka attiecībā uz 13. pantu termins „ņemt vērā" likuma arābu valodas redakcijā nenozīmē obligātu prasību. AAEV arī apgalvoja, ka minētā likuma 11. un 12. pantu nekad nepiemēro praksē, jo Tehniskā komiteja, kas atbild par pieteikumu ieteikšanu ministram, tā arī nav izveidota. Tika arī sniegta informācija, ka Rūpniecības attīstības departamenta lomu nosaka ministrijas izdotā Elektroniskās rūpniecības sistēmas lietošanas rokasgrāmata, kā minēts pagaidu regulas 173. apsvērumā.

(87) Šie apgalvojumi bija jānoraida. Tiek atzīmēts, ka likuma 13. un 21. pants veido daļu no pakāpeniskā procesa, kas paredzēts rūpnieciskās licences analīzē saskaņā ar 1979. gada Federālo likumu Nr. 1. Attiecībā uz 11. un 12. pantu tiek atzīmēts, ka šie panti nosaka tās valsts varas iestādes dažādu struktūru lomu un pienākumus, kas izdod rūpniecisko licenci saskaņā 1979. gada Federālo likumu Nr. 1. Tas, ka struktūra nav izveidota, lai gan to paredz tiesību akti, un iestāde atbild par i) Rūpnieciskās attīstības departamenta ieguldījuma novērtēšanu un ii) ieteikumu sniegšanu ministram par pieteikumu apstiprināšanu vai noraidīšanu, apstiprina, ka tiesību akti, saskaņā ar kuriem darbojas piešķīrēja iestāde, praksē netiek ievēroti, un tādējādi nav juridiskas noteiktības par to, kā subsīdija tiek piešķirta. Turklāt AAEV apgalvojums par Tehnisko komiteju faktiski ir pretrunā iepriekšējiem apgalvojumiem, saskaņā ar kuriem ministrs prasījis šai komitejai sniegt piezīmes par iespējamu likuma pārskatīšanu. Attiecībā uz jēdziena "ņemts vērā" definīciju Federālā likuma 13. pantā tiek atzīmēts, ka angļu valodas redakcija ir vienīgais teksts, ko AAEV iesniedza izmeklēšanas laikā. Turklāt tikai pēc provizorisko secinājumu atklāšanas tika sniegta informācija, ka angļu un arābu valodas tekstos definīcijas, iespējams, atšķiras. Tas, ka divas teksta versijas rada šaubas par atbilstības kritēriju noteiktu daļu, jau atkal skaidri liecina par juridiskās noteiktības trūkumu attiecībā uz kritērijiem un nosacījumiem, kas nosaka tiesības saņemt subsīdiju. Attiecībā uz Rūpnieciskās attīstības departamenta lomu tiek atzīmēts, ka netika sniegta jauna informācija, kas varētu atspēkot izmeklēšanas secinājumus.

(88) AAEV sniedza informāciju, ka tās rūpniecības statistika pierāda, ka ir vairāk kā 4000 rūpniecības uzņēmumu, kas reģistrēti saskaņā ar 1979. gada Federālo likumu Nr. 1. Abas ieinteresētās personas apgalvoja, ka Komisija nav spējusi sniegt pozitīvus

pierādījumus par to, ka AAE iestādes izmantojušas rīcības brīvību, atbalstot vai noraidot pieteikumus dalībai shēmā.

(89) Šie apgalvojumi bija jānoraida. Tiek atzīmēts, ka izmeklēšanā ir noteikts, ka rūpnieciskās licences piešķiršana saskaņā ar 1979. gada Federālo likumu Nr. 1 nav automātiska un ka piešķiršanas procesu reglamentējošie noteikumi, kas attiecas uz saņēmēju izvēli, nav objektīvi. Ņemot vērā to, ka tika konstatēts, ka shēma atbilstoši pamatregulas 4. panta 2. punkta a) un b) apakšpunkta noteikumiem ir konkrēta, AAEV atbilstoši pamatregulas 4. panta 2. punkta c) apakšpunkta noteikumiem bija jāpierāda tās apgalvojums, ka ir apstiprināti visu personu rūpnieciskās darbības licences pieteikumi, kas iesniegti saskaņā ar 1979. gada Federālo likumu Nr. 1 kopš tā stāšanās spēkā. Šāda pārbaudāma informācija netika iesniegta.

(90) Abas ieinteresētās personas apgalvoja, ka visi rūpniecības uzņēmumi AAE tiek atbrīvoti no muitas nodokļa maksājuma par to produkciju. Sadarbībā iesaistītais ražotājs eksportētājs arī apgalvoja, ka 2006. gadā publicētajā PTO Tirdzniecības politikas pārskatā par AAE ir analizēts 1979. gada Federālais likums Nr. 1 un konstatēts, ka muitas nodokļa atbrīvojumu piešķir visiem rūpniecības koncerniem. Tika apgalvots arī, ka pastāv sistēmas kontrole, jo rūpnieciskās darbības licences atjauno katru gadu, shēmā iekļautie uzņēmumi sniedz pārskatus par materiāliem, kas importēti bez nodokļa maksāšanas, un varas iestādes noraida beznodokļu importu, ja izejvielas nav saistītas ar ražošanu.

(91) Šie apgalvojumi bija jānoraida. Ir lietderīgi atzīmēt, ka atbrīvojumus no muitas nodokļa piešķir uzņēmumiem, kas izmanto shēmu saskaņā ar 1979. gada Federālo likumu Nr. 1, un parastā muitas nodokļa likme par izejvielām nav 0 %. Sadarbībā iesaistītais ražotājs eksportētājs nav varējis pierādīt, kā vispārējā piezīme PTO Tirdzniecības politikas pārskata dokumentā ir precīzāka nekā sīki izstrādātā analīze, kuras pamatā bija pārbaudes apmeklējums un kura sniegta pagaidu regulā tieši par 1979. gada Federālā likuma Nr. 1 atbilstības kritērijiem un praktisko īstenošanu. Vēl svarīgāk ir tas, ka izmeklēšanā ir noteikts, ka varas iestādes rīkojas diskriminējoši, kontrolējot beznodokļa materiālu importu shēmas ietvaros. Patiešām, tā kā nav noteikumu par to, kā tiek akceptēti vai noraidīti beznodokļu importa pieprasījumi, un ņemot vērā to, ka nepastāv efektīva shēmas pārvaldības pārbaudes sistēma, nav skaidrs, kāpēc vienai personai noteiktā laikā var atļaut importēt materiālus, nemaksājot nodokli, bet citā datumā tai var atteikt atļauju veikt beznodokļu importu. Tā faktiski notika sadarbībā iesaistītā ražotāja eksportētāja gadījumā, kam laiku pa laikam tika prasīts maksāt nodokli bez piešķīrējas iestādes pamatojuma. Tādējādi abām ieinteresētajām personām nav izdevies sniegt pierādījumus, kas apstiprinātu apgalvojumus par shēmas pārvaldību un beznodokļa importa atļaujas piešķiršanu.

(92) Tika sniegta arī informācija, ka shēmas darbību nosaka objektīvi kritēriji, proti, prasība, ka atbrīvojums no nodokļa var attiekties tikai uz importētajām precēm, ko rūpniecības uzņēmums izmanto ražošanas procesā. Šis apgalvojums bija jānoraida, jo, kā skaidrots 89. un 91. apsvērumā, nav pierādīts, ka šādi objektīvi kritēriji pastāv.

(93) AAEV sniedza informāciju, ka 1979. gada Federālais likums Nr. 1 tiek pārskatīts un ka šī informācija ir nodota Komisijai. Tika arī apgalvots, ka Komisija nav ņēmusi vērā AAEV iesniegto informāciju un dokumentus un nav sniegusi pamatojumu un pozitīvus pierādījumus par faktiem un likumu, kas noteica tās secinājumus.

(94) Attiecībā uz iepriekš minēto tiek atzīmēts, ka Komisija ir stingri novērtējusi un izanalizējusi visu ieinteresēto personu sniegto informāciju. Attiecībā uz 1979. gada Federālā likuma Nr. 1 pārskatīšanu ir lietderīgi atzīmēt, ka AAEV nodrošinātais teksts ir Finanšu un rūpniecības ministrijas iekšējas lietošanas dokumenta projekts. Kā tādam tam nav juridiskas vērtības. Izmeklēšanā parasti analizē faktiskos juridiskos noteikumus un to, kā tie tiek īstenoti, nevis nesaistošu dokumenta projektu, kuru nav apstiprinājuši AAE administrācijas un likumdevēja atzari un kurš nav stājies spēkā. Vēl svarīgāk, tas, ka AAEV pašlaik strādā pie iespējamas 1979. gada Federālā likuma Nr. 1 pārskatīšanas, apstiprina, ka varas iestādes ir sapratušas, kā apgalvo AAEV, ka jānovērš neatbilstība ar PTO Vienošanos par subsīdijām un kompensācijas pasākumiem.

(95) Ņemot vērā iepriekš minēto, ar šo apstiprina pagaidu regulas 166.–183. apsvērumā izklāstītos secinājumus par šo shēmu.

II) ***Brīvās tirdzniecības zona (BTZ)***

(96) Abas ieinteresētās personas sniedza informāciju, ka visiem uzņēmumiem AAE tiek atļauts ražošanas līdzekļu beznodokļu imports.

(97) Šajā sakarībā tiek atzīmēts, ka izmeklēšanā ir noteikts, ka BTZ dibinātie uzņēmumi veic ražošanas līdzekļu beznodokļu importu. Tas, ka kāda persona var gūt to pašu priekšrocību, izmantojot citu shēmu (proti, 1979. gada Federālo likumu Nr. 1) nenozīmē, ka aplūkojamā subsīdija nav uzskatāma par kompensējamu. Turklāt ieinteresētās personas nespēja sniegt nekādus faktiskus pierādījumus, kas atspēkotu izmeklēšanas konstatējumus attiecībā uz BTZ. Ņemot vērā iepriekš minēto, iesniegtie apgalvojumi bija jānoraida.

(98) Ņemot vērā iepriekš minēto, ar šo apstiprina pagaidu regulas 184.–199. apsvērumā izklāstītos secinājumus par šo shēmu.

3.3.3. Kompensējamo subsīdiju apmērs

(99) Ņemot vērā iepriekš minēto, saskaņā ar pamatregulas noteikumiem galīgais *ad valorem* izteiktais kompensējamo subsīdiju apjoms vienīgajam sadarbībā iesaistītajam Apvienoto Arābu Emirātu ražotājam eksportētājam ir 5,13 %.

3.4. Piezīmes par galīgo izpaušanu

(100) Jāatgādina, ka visām ieinteresētajām personām pēc galīgās izpaušanas tika dota iespēja izteikt piezīmes un iebildumus. Attiecīgā gadījumā šo personu piezīmes tika ņemtas vērā, taču tās nebija tik būtiskas, lai mainītu iepriekš minētos konstatējumus.

(101) Sadarbībā iesaistītais Irānas ražotājs eksportētājs vēlreiz sniedza lietā konstatēto faktu analīzi, taču nesniedza neapgāžamus pierādījumus, kas atspēkotu izmeklēšanā konstatēto.

(102) Pakistānas valdība pauda neapmierinātību par tās saistību atteikumu attiecībā uz ražošanas garantiju shēmu un atkārtoti izteica piezīmes par *LTF-EOP* shēmu un *FTR*. Turklāt tas iesniedza jaunu lēmumu par Federālās ieņēmumu pārvaldes 2010. gada 27. jūlija lēmumu, ar ko 3 % apmērā nosaka muitas maksājumu par PTA (izejviela, ko izmanto PET) importu, un atsaucās uz to, ka saskaņā ar likumu iestādēm bija

jāpārrēķina subsīdiju norma, kas noteikta ražošanas garantiju shēmai. Tas bija jānoraida, jo nav pazīmju, kas liecina, ka subsīdijas neturpina pastāvēt. Attiecībā uz Pakistānu nav pamata uzskatīt, ka subsīdijas joprojām nepastāv. Pakistānas valdība apgalvo, ka tās ir samazinātas. Tomēr atbilstīgi ražošanas garantiju shēmas noteikumiem izejvielas var izmantot vismaz divus gadus pēc importēšanas. Citiem vārdiem sakot, līdz 2010. gada jūlijam (kad maksājuma likme bija 7,5 %) importētās izejvielas var izmantot līdz 2012. gada jūlijam. Iestādes, pamatojoties uz datiem, kuri attiecas uz IP, ir noteikušas subsīdiju summu, un saskaņā ar shēmas noteikumiem līdz 2012. gadam vēl joprojām var būt iepriekšējās muitas nodokļu likmes ietekme. Tādējādi ir skaidri redzams, ka galīgā maksājuma piemērošanas laikā notiek subsidēšana. Turklāt muitas maksājums ir tikai viens datu kopuma elements un, kā norādīts 43.–53. apsvērumā, ja maksājuma likme būtu bijusi zemāka, importa apjomi, iespējams, būtu bijuši lielāki.

(103) Sadarbībā iesaistītais Pakistānas ražotājs eksportētājs nepiekrita analīzei attiecībā uz *FTR*, taču paredzētie elementi nevarēja grozīt izmeklēšanas konstatējumus. Turklāt tas izteica apgalvojumu, ka ir ticami pierādījumi, kas precīzi atspoguļo tā saistības ienākuma nodokļa jomā, un iesniedza dokumentu paketi, lai pierādītu, ka Komisijas konstatējumi ir neprecīzi. Attiecībā uz šo jānorāda, ka sniegtā informācija ir nepārliecinoša un nav ticama, un tādējādi to nevar ņemt vērā.

(104) Apvienoto Arābu Emirātu valdība vēlreiz sniedza lietā konstatēto faktu analīzi un apgalvoja, ka iestādes ir balstījušās uz saviem konstatējumiem par 1979. gada Federālā likuma 1 neskaidru interpretāciju, un nesniedza apstiprinošus pierādījumus. Attiecībā uz šo jāatgādina, ka saskaņā ar pamatregulas 4. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktu tika noteikta specifika, ka iestādes, interpretējot 1979. gada Federālo likumu 1, pamatojās uz iesniegto informāciju, pierādījumiem un datiem, un netika konstatēti kādi pārliecinoši pierādījumi, kas varētu grozīt izmeklēšanas konstatējumus. *GUAE* skaidroja, ka 1979. gada Federālā likuma 1 grozīšanas process ir virzījies uz priekšu un pašlaik sasniedzis galīgo izsludināšanas stadiju. Attiecībā uz šo jānorāda, ka Komisija atzinīgi vērtē AAE centienus grozīt attiecīgās tiesību normas, taču iepriekšminētajām norisēm neietekmē izmeklēšanas konstatējumus, jo nav skaidra grafika attiecībā uz grozīšanas procesa secinājumu un jauno tiesību aktu ieviešanu.

(105) Sadarbībā iesaistītais AAE ražotājs eksportētājs atkārtoja apgalvojumus par 1979. gada Federālo likumu 1. Tas arī apgalvoja, ka subsīdijas normas aprēķinā ir kļūdas. Tika apgalvots, ka uzņēmums pēc galīgās izpaušanas ir konstatējis, ka par izejvielu iepirkumiem no Saūda Arābijas nav jāmaksā muitas nodoklis, jo AAE un Saūda Arābija veido daļu no Persijas līča Arābu valstu padomes, un saistībā ar saviem apgalvojumiem tas iesniedza dokumentu paketi. Attiecībā uz šo jānorāda, ka šīs iebildes ir daļa no pilnīgi jaunas informācijas kopuma, ko jau vajadzēja sniegt atbildē uz anketas jautājumiem vai vēlākais tad, kad tika veikts pārbaudes apmeklējums, tā lai Komisija varētu pārbaudīt šo apgalvojumu ticamību. Tādējādi šajā vēlajā izmeklēšanas posmā nav iespējams pārbaudīt sniegtos datus. Turklāt nav neapgāžamu pierādījumu, lai ar faktiem apstiprinātu šos apgalvojumus. Turklāt tika apgalvots, ka ieguvums būtu jāaprēķina, pamatojoties uz IP patērēto, nevis iepirkto izejvielu daudzumu. Attiecībā uz šo jānorāda, ka sadalījums starp patērēto un iepirkto izejvielu daudzumu ir neatbilstīgs, jo kompensētais daudzums ir tāds kopējais daudzums, kas attiecināms uz IP, kā skaidrots 84.–95. apsvērumā.

4. KAITĒJUMS

4.1. Savienības ražošana, Savienības ražošanas nozare un Savienības patēriņš

(106) Piezīmes attiecībā uz Savienības ražošanu, Savienības ražošanas nozari un Savienības patēriņu nav saņemtas. Tādējādi ar šo apstiprina pagaidu regulas 201.–206. apsvērumu.

4.2. Secinājums par kaitējumu

(107) Piezīmes attiecībā uz attiecīgā importa ietekmes, importa apjoma no attiecīgajām valstīm un to attiecīgās tirgus daļas kumulatīvo novērtējumu nav saņemtas. Tādējādi ar šo apstiprina pagaidu regulas 207.–213. apsvērumu.

a) Cenas un cenu samazinājums

(108) Ņemot vērā to, ka saskaņā ar 20. apsvērumā minēto tika pieņemts lēmums sadalīt izmeklēšanā esošo ražojumu vairākos ražojuma veidos, tika veikts jauns cenu samazinājuma aprēķins, kas atspoguļo šīs pārmaiņas.

(109) Lai varētu analizēt cenas samazinājumu, Savienības ražošanas nozares vidējās svērtās pārdošanas cenas par katru ražojumu nesaistītiem klientiem Savienības tirgū, kas koriģētas atbilstīgi ražotāja cenām, salīdzināja ar attiecīgo valstu importa atbilstošajām vidējām svērtajām cenām pirmajam neatkarīgajam pircējam Savienības tirgū, kas noteiktas uz *CIF* pamata, atbilstīgi koriģējot pēcimportēšanas izmaksas un tirdzniecības līmeņa atšķirības.

(110) Salīdzinājums liecināja, ka IP laikā Savienībā pārdotie AAE izcelsmes subsidētie importa ražojumi samazināja Savienības ražošanas nozares cenas par 3,2 %. Savienībā pārdotie Irānas izcelsmes subsidētie importa ražojumi samazināja Savienības ražošanas nozares cenas par 3,0 %. Savienībā pārdotie Pakistānas izcelsmes subsidētie importa ražojumi samazināja Savienības ražošanas nozares cenas par 0,5 %. Attiecīgo valstu vidējā svērtā samazinājuma starpība IP laikā ir 2,5 %.

(111) Irānas eksportētājs piezīmēja, ka tam noteikta pārāk liela kaitējuma starpība, jo noteiktā vidējā svērtā vienības pārdošanas cena ir pārāk zema, jo tirdzniecības līmeņa korekcijas summas aprēķins ir nepareizs. Attiecībā uz šo apgalvojumu jāatzīmē, ka tirdzniecības līmeņa summa, kas izmantota provizoriskajā aprēķinā, bija fiksēta summa par tonnu, kas ir sadarbībā iesaistītā importēšanas starpnieka maksātā komisijas maksa un veido aptuveni 1 % no vidējās *CIF* cenas. Tomēr, tā kā netika piedāvāts alternatīvs tirdzniecības līmeņa korekcijas noteikšanas veids un nav pieejama cita šādas korekcijas veikšanai nepieciešamā informācija, apgalvojums tiek noraidīts.

(112) Tā pati persona arī apgalvoja, ka pēcimportēšanas izmaksām izmantotā 2 % likme, šķiet, noteikta pārāk zema.

(113) Šajā sakarībā tiek atkārtots, ka šajā izmeklēšanā nebija neviena sadarbībā iesaistīta importētāja un ka nebija iespējams pārbaudīt faktiskās pēcimportēšanas izmaksas. Tādējādi, neesot citai pieejamai informācijai, tika piemērota iepriekšējos procesos izmantotā likme.

4.3. Situācija Savienības ražošanas nozarē

(114) Dažas ieinteresētās personas apgalvoja, ka kaitējums nepastāv, jo tika izveidota nepareiza izlase, un tādējādi rezultātus nav iespējams attiecināt uz Savienības ražošanas nozari kopumā. Tika apgalvots, ka, tā kā viens uzņēmums (tas nebija iekļauts izlasē) bija norādījis, ka izmanto vairāk kā 100 % jaudas, tam būtu skaidri jāliecina par kaitējuma neesību. Tiek atzīmēts, ka iesniegtā informācija ir izvilkums no informācijas, ko šis uzņēmums sniedza biržas vadībai kādā trešā valstī, un tā nav pārbaudīta. Šī informācija arī nesaskan ar lietā esošo informāciju. Turklāt jebkurā gadījumā viena ES ražotāja jaudas izmantošana pati par sevi nevar mainīt secinājumus par izlasē iekļautajiem ES ražotājiem un citiem ES ražotājiem nodarīto kaitējumu.

(115) Tā kā nav citu apgalvojumu vai piezīmju, ar šo apstiprina pagaidu regulas 218.–237. apsvērumu.

4.4. Secinājums par kaitējumu

(116) Tā kā nav konkrētu piezīmju, ar šo apstiprina pagaidu regulas 238.–240. apsvērumā izteikto slēdzienu par kaitējumu.

5. CĒLOŅSAKARĪBA

5.1. Subsidētā importa ietekme

(117) Tā kā konkrētu piezīmju nav, ar šo apstiprina pagaidu regulas 241.–245. apsvērumu.

5.2. Citu faktoru ietekme

(118) Dažas ieinteresētās personas apgalvoja, ka jebkuru konstatēto kaitējumu nenoteiks subsidētais imports. Zemās PET cenas ES atspoguļo pasaules ražošanas ciklu, un no 2008. gada septembra līdz 2009. gada jūnijam PET cenas ES ir attīstījušās paralēli zemajām jēlnaftas cenām. Attiecībā uz šo apgalvojumu tiek atzīts, ka PET cenas ir zināmā mērā atkarīgas no jēlnaftas cenām – jēlnaftas atvasinājumi ir galvenais PET ražošanas procesa izejmateriāls. Tomēr jēlnaftas cenas visa IP laikā nebija zemas, bet gan bija ļoti svārstīgas – periods sākās ar milzīgu kritumu, kam sekoja atgūšanās. Šāds jēlnaftas pasaules cenu svārstīgums nevar izskaidrot, kāpēc PET imports tika subsidēts, tādējādi samazinot Savienības ražotāju cenas. Tieši šis cenas samazinājums, ko, iespējams, noteica saņemtās subsīdijas, spieda pazemināt Savienības ražošanas nozares cenas, liekot ES ražotājiem pārdot preci ar zaudējumiem, lai nezaudētu klientus.

(119) Irānas eksportētājs apgalvoja, ka dažu ES ražotāju finansiālās un tehniskās problēmas netika pienācīgi nodalītas, veicot kaitējuma analīzi, un tika kļūdaini attiecinātas uz Irānas importu, jo tas nonāca tirgū tikai pēc 2006. gada. Šajā sakarībā tiek atzīmēts, ka Irānas imports bija tirgū jau 2006. un 2007. gadā daudzumos, kas mazāki par 1 % no tirgus daļas. Kopš 2008. gada tas pārsniedza 1 % un, pateicoties zemajai cenai, veicināja cenu piespiedu samazināšanu ES. Turklāt šajā gadījumā tika izpildīti kumulatīvā novērtējuma nosacījumi, un bija iespējams kumulatīvi novērtēt visu attiecīgo valstu subsidētā importa ietekmi. Papildus tam tikai viens no Irānas eksportētāja minētajiem uzņēmumiem bija iekļauts izlasē, un šā ES ražotāja tehnisko problēmu (tās ilga no 2008. gada septembra līdz oktobra vidum) ietekme uz kopējo kaitējuma ainu nebija nozīmīga.

(120) Tā pati ieinteresētā persona atkārtoja, ka jebkurš konstatētais kaitējums nebūs saistīts ar pieprasījuma samazināšanos, īpaši IP laikā, ko raksturoja pasaules finanšu un ekonomikas krīze. Tomēr šī persona neatspēkoja pagaidu regulas 254.–256. apsvērumā izklāstītos argumentus – ekonomikas lejupslīde, kas sākās 2008. gada pēdējā ceturksnī, nekādi nevar mazināt visā aplūkojamā periodā veiktā lētā subsidētā importa izraisīto kaitniecisko ietekmi ES tirgū, un, lai gan sarūkošais pieprasījums bija viens no faktoriem, kas pastiprināja šo kaitējumu, tas nenovērsa cēloņsakarību. Tālāk tiek atzīmēts, ka pēc pieprasījuma samazināšanās šis subsidētais imports pat palielināja tirgus daļu no 7,6 % līdz 10,2 %, tādējādi kaitējot ES ražotājiem.

(121) Dažas ieinteresētās personas apgalvoja, ka jebkura kaitējuma cēlonis ir tas, ka ES PET ražotāji neveic ieguldījumus un rezultātā to stāvoklis izmaksu ziņā ir neizdevīgāks salīdzinājumā ar eksportētājiem.

(122) Tiek atzīts, ka PET ir ražošanas nozare, kas prasa lielus kapitālieguldījumus, un ka nepieciešams noteikts ieguldījumu līmenis, lai saglabātu konkurētspēju vidēja termiņa un ilgtermiņa skatījumā. Tiek atgādināts, ka saskaņā ar pagaidu regulas 237. apsvērumā minēto daži izlasē iekļautie uzņēmumi 2006. un 2007. gadā veikuši svarīgus ieguldījumus, bet 2008. gadā un IP laikā ieguldījumu līmenis bijis minimāls.

(123) Šajā sakarībā tiek atzīmēts, ka, ņemot vērā samazinošos ražošanu un jaudas izmantošanas līmeni 2008. gadā un IP laikā, kā arī Savienības ražotāju krasi sarūkošo tirgus daļu, šajā periodā būtu nepamatoti gaidīt lielus ieguldījumus jaudu paplašināšanā.

(124) Tiek arī atkārtots, ka saskaņā ar pagaidu regulas 233. un 234. apsvērumā minēto izlasē iekļauto Savienības ražotāju finanšu stāvoklis visā aplūkojamā periodā bija ļoti smags, un laikā no 2006. gada līdz IP tie cieta ievērojamus zaudējumus. Šādā situācijā atkal jau būtu nepamatoti gaidīt, ka Savienības ražotāji veiks lielus ieguldījumus.

(125) Tādējādi tiek secināts, ka ierobežotie ieguldījumi 2008. gadā un IP laikā būtiski neveicināja Savienības ražošanas nozarei nodarīto kaitējumu, bet drīzāk bija šā kaitējuma rezultāts.

5.3. Secinājums par cēloņsakarību

(126) Tā kā nav citu piezīmju par cēloņsakarību, ar šo apstiprina pagaidu regulas 246.–264. apsvērumu.

6. SAVIENĪBAS INTERESES

(127) Pēc provizorisko secinājumu atklāšanas liels skaits ES pārstrādātāju un/vai pudeļu pildīšanas uzņēmumu nāca klajā ar apgalvojumiem, ka Savienības interešu analīze pareizi neatspoguļo daudzu sadarbībā iesaistīto lietotāju argumentus un ka secinājumi ir pretrunā pašreizējai ekonomiskai videi. Tomēr papildu pamatojums vai skaidrojums netika sniegts. Visi uzņēmumi pieprasīja, lai tos uzklausītu, taču tikai divi šīs lietotāju grupas uzņēmumi un viena Itālijas pudeļu pildīšanas uzņēmumu asociācija faktiski ieradās uz uzklausīšanu. Būtiskas piezīmes vēl tika saņemtas no viena sadarbībā iesaistītā ES pārstrādes uzņēmuma (*ALPLA*), pārstrādes uzņēmumu grupas (*Caiba SA, Coca-Cola grupa, Danone Waters, Logoplaste, MFS Commodities, PepsiCO, Novara International* un *Silico Polymers*), sadarbībā iesaistītā importa starpnieka (*GSI*) un

plastmasas pārstrādes uzņēmumu asociācijas (*EuPC*). Visas šīs personas stingri iebilda pret jebkādu pasākumu noteikšanu.

6.1. Savienības ražošanas nozares un pārējo Savienības ražotāju intereses

(128) Dažas ieinteresētās personas apgalvoja, ka ES ražotāji (ļaunprātīgi) izmantos tirdzniecības aizsardzības instrumentus, lai pasargātu Savienības tirgu un noteiktu mākslīgi augstas cenas ES. Šīs personas norāda uz pastāvošajiem antidempinga un/vai kompensācijas pasākumiem, kas noteikti pret Indiju, Indonēziju, Dienvidkoreju, Malaiziju, Taivānu, Taizemi un Ķīnas Tautas Republiku. Tomēr tiek atzīmēts, ka jebkuram uzņēmumam, kas nodarbojas ar ražošanu ES, ir tiesības sūdzēties un prasīt tiesiskās aizsardzības līdzekļus, ja tas var pierādīt kaitnieciskas subsidēšanas prakses esību. To, ka subsidēšanas un dempinga prakse konstatēta saistībā ar vairākām valstīm, iespējams, var skaidrot tas, ka šā produkta pieprasījums kopš 90. gadiem ir ārkārtīgi palielinājies, gada pieauguma tempam parasti sasniedzot divciparu skaitļus. Tas ļāvis piesaistīt būtiskus ieguldījumus visā pasaulē, izraisot PET strukturālā piedāvājuma pārpalikumu pasaulē. Tiek arī atzīmēts, ka dažas trešās valstis arī ir noteikušas pasākumus pret vairākām iepriekš minētajām valstīm, pasvītrojot pastāvošo strukturālo problēmu.

(129) Vairākas ieinteresētās personas atkārtoja, ka Savienības ražotāji nevarēs ilgtermiņā uzlabot savu sniegumu, jo drīz parādīsies jauni ieguldījumi citās trešās valstīs un samazinās mākslīgi augstās cenas ES.

(130) Izmeklēšana parādīja, ka jauns ieguldījums, kas tikai nesen veikts Omānā, ir būtiski palielinājis tās importa apjomu 2009. gadā, un nevar izslēgt, ka tas varētu nākotnē radīt problēmas Savienības ražošanas nozarei. Tomēr saskaņā ar jau sacīto pagaidu regulas 270. apsvērumā iespējami jauni ieguldījumi, kas varētu kaitēt Savienības ražošanas nozarei, nav pamatots iemesls, lai šajā procesā liegtu likumīgo aizsardzību.

(131) Viena ieinteresētā persona apgalvoja, ka PET cenu pieaugums ES ļaus uzlabot sniegumu tikai tiem ES ražotājiem, kas veikuši ieguldījumus trešās valstīs, pret kurām nav noteikti pasākumi (Taizemē, ASV, Krievijā), vai citiem PET ražotājiem trešās valstīs (Dienvidkorejā). Tādējādi persona apgalvoja, ka ES ražotājiem nodrošināto īstermiņa priekšrocību noteikti pārspēs tas, ka līdzekļi tiks novirzīti ražotājiem ārpus ES.

(132) Šajā sakarībā tiek atzīmēts, ka lietā nav pierādījumu, kas apstiprinātu apgalvojumu, ka finansiālā priekšrocība, kas varētu tikt novirzīta tādu trešo valstu ražotājiem, pret kurām nav noteikti tirdzniecības aizsardzības pasākumi, vai uzņēmumiem ar 0 % nodokli, pārspētu Savienības ražošanas nozarei nodrošinātās priekšrocības.

(133) Tika arī apgalvots, ka Savienības ražotāji nodarbina tikai aptuveni 2000 cilvēku, bet PET pārstrādātāji un pudeļu pildīšanas uzņēmumi, ko spēcīgi ietekmētu jebkura nodokļa noteikšana, nodarbina attiecīgi aptuveni 20 000 un 60 000 cilvēku.

(134) Tiek atzīmēts, ka PET ražotāju radītais darbavietu skaits nav mazs, un jautājumu par to, vai pasākumu noteikšana ir pretrunā Savienības interesēm kopumā, nevar reducēt uz vienkāršu jautājumu par nodarbināto personu skaitu. Šajā sakarībā ir arī īpaši svarīgi, ka pasākumu ietekme uz attiecīgajiem lietotājiem, visticamāk, nebūs būtiska, ņemot vērā nodokļa apmēru, kā arī alternatīvos piegādes avotus, kā noteikts 141.–156. apsvērumā.

6.2. Nesaistīto importētāju intereses Savienībā

(135) Tiek atkārtots, ka šajā izmeklēšanā nesadarbojās neviens nesaistītais importētājs.

(136) Sadarbībā iesaistītais starpnieks apņēmīgi apstrīdēja apgalvojumu, ka nodokļa noteikšanas ietekme uz tā darbību būs nebūtiska. Uzņēmums apgalvoja, ka, lai gan tas patiešām darbojas uz komisijas maksu pamata, ietekme būs būtiska, jo svarīga tā uzņēmējdarbības daļa ir saistīta ar attiecīgajām valstīm. Ja tiktu noteikti galīgie pasākumi, tiktu ietekmētas no attiecīgo valstu ražotājiem saņemtās komisijas maksas, ņemot vērā to, ka PET no attiecīgajām valstīm vairs nevarētu konkurēt ar citu ražotāju ražoto PET.

(137) Ņemot vērā to, ka nodokļa likme kopumā ir mērena, nav ticams, ka tam būs būtiska ietekme uz PET pārdošanas apjomu no attiecīgajām valstīm. Turklāt starpnieks, visticamāk, vidējā termiņā var pārslēgties uz citiem piegādes avotiem, proti, uz importu no Omānas, ASV, Brazīlijas, Meksikas un Dienvidkorejas uzņēmumiem, kas maksā 0 % antidempinga maksājumu. Šo ražotāju eksportētāju pārdošanas apjomam būtu jāļauj starpniekam kompensēt jebkurus zaudējumus, ko varētu izraisīt pasākumu noteikšana. Tādēļ apgalvojums tiek noraidīts.

6.3. Izejvielu piegādātāju intereses Savienībā

(138) Viena ieinteresētā persona apgalvoja, ka nav likumīgi aizsargāt ES PET ražotāju izejvielu piegādātājus uz iepakošanas, pudeļu pildīšanas uzņēmumu un galapatērētāju rēķina.

(139) Tiek atzīmēts, ka analīze par pasākumu ietekmi uz piegādes nozari atbilst pamatregulas 31. panta noteikumiem. Šādas analīzes veikšana, īpaši tad, ja pastāv nopietna izejvielu piegādātāju un Savienības ražotāju atkarība, ir standarta prakse.

(140) Tā kā nav saņemtas citas piezīmes par šo jautājumu, ar šo galīgi apstiprina pagaidu regulas 265.–279. apsvērumu.

6.4. Lietotāju intereses

(141) Tiek atkārtots, ka pudeļu sagatavju ražošanā izmantojamais PET veido 70 % līdz 80 % no pārstrādes uzņēmumu kopējām ražošanas izmaksām. Tādēļ šiem uzņēmumiem tā ir svarīga izmaksu daļa.

(142) Dažas ieinteresētās personas norādīja, ka ES iepakošanas nozarei nākas nepārtraukti meklēt risinājumus pudeļu pildītāju uzņēmumu prasībām attiecībā uz jaunu dizainu un videi draudzīgāku iepakojumu. Šajā nolūkā daži pārstrādātāji, šķiet, pastāvīgi veic ieguldījumus pētniecībā un attīstībā, lai izgudrotu jaunus produktus un dizainu ar mērķi saglabāt konkurētspēju un nodrošināt lielāku vērtību ražošanas ķēdē.

(143) Dažas ieinteresētās personas apgalvoja, ka ietekme uz ES pārstrādes nozari būs ļoti liela un samazinās līdzekļus, kas pieejami ieguldījumiem jaunu, videi draudzīgu iepakojumu izstrādē, un, iespējams, pat liks slēgt simtiem mazāku uzņēmumu, jo to peļņa ir vēl mazāka, jo tie apstrādā nelielus daudzumus un to ietekme sarunu procesā ir ierobežota.

(144) Patiešām, ja pārstrādātāji absorbētu visu pasākumu izraisīto cenu kāpumu, ietekme uz tiem būtu ievērojama un tā būtu atkarīga no piegādes avota, ņemot vērā to, ka PET izmaksas veido to izmaksu lielāko daļu un ka daudzi mazie un vidējie uzņēmumi darbojas ar nelielu peļņu.

(145) Attiecībā uz šo tika veikts pārbaudes apmeklējums nelielā plastmasas pārstādes uzņēmumā Itālijā, lai gūtu labāku priekšstatu par maksājumu ietekmi uz šo lietotāju grupu. Izmeklēšana parādīja, ka pārstrādātājiem parasti ir zināmas, lai arī ierobežotas, iespējas novirzīt cenu pieaugumu, īpaši ja cenu pieaugums nav neliels un to var paredzēt. Turklāt daži PET pārstrādātāji savos līgumos par izejvielu cenām iekļāvuši pielāgošanas klauzulu, un tas varētu palīdzēt ES pārstrādes uzņēmumiem novirzīt cenu pieaugumu uz pudeļu pildīšanas uzņēmumiem.

(146) Tādējādi, ņemot vērā arī to, ka maksājuma apmērs ir samērā neliels, tiek secināts, ka kompensācijas maksājuma noteikšanai, visticamāk, nebūs graujošas ietekmes uz pārstrādes uzņēmumiem.

(147) Dažas ieinteresētās personas atkārtoja argumentu par to, ka PET apstrādātāju/pārstrādātāju delokalizācijas risks pieaugs, ja tiks ieviesti galīgie pasākumi. Šīs personas arī apgalvoja, ka ES apstrādes uzņēmumu delokalizācija noteiks arī to, ka izzudīs ilgtermiņa priekšrocība ES ražotājiem. Viens no sadarbībā iesaistītajiem PET pārstrādātājiem uzsvēra, ka delokalizācijas process jau notiek un ka jebkādu kompensācijas maksājumu noteikšana vairāk paātrinās šo procesu. Šī persona apgalvoja, ka ievērojama daļa ES pārstrādes uzņēmumu būs izvietoti rajonos, kas ir tuvi ES robežām (Šveicē, Horvātijā, Bosnijā, Serbijā, Turcijā, Krievijā un Ukrainā), un ka daži apstrādes uzņēmumi pārvietos savu ražošanu uz šiem rajoniem daudz elastīgāk, nekā norādīts pagaidu regulā.

(148) Pamatojoties uz lietā esošo informāciju, delokalizācija patiešām ir jau notiekošs process, un tādējādi ir uzskatāms, ka kompensācijas maksājumu noteikšana varētu būt viens faktors daudzu citu apsvērumu vidū, kas ietekmē šādu uzņēmumu lēmumu. Netika konstatēts, ka, šajā gadījumā nenosakot pasākumus, šie uzņēmumi būs gatavi palikt ES, ņemot vērā to, ka šāda lēmuma pamatā parasti ir analīze, kurā papildus tirdzniecības aizsardzības pasākumiem ņem vērā vairākus citus aspektus, piemēram, vēlmi būt tuvāk klientam, prasmīgu darbinieku pieejamību pētniecības un attīstības veikšanai, izmaksu vispārējo uzbūvi utt.

(149) Tiek arī atzīmēts, ka lietā esošā informācija parāda, ka ES pārstrādes nozare saskaras ar vairākām nozīmīgām problēmām tai piemītošo strukturālo nepilnību dēļ, kas strauji mainīgajā vidē, kurā valda arvien lielāka konkurence, kļūst arvien vairāk un vairāk pamanāmas. Ir acīmredzami, ka šajā uzņēmējdarbībā lielumam ir nozīme un ka tirgus konsolidācija jau notiek, tostarp tiek slēgti uzņēmumi un notiek delokalizācija. Tādējādi uzskatāms, ka jebkurš PET cenu pieaugums kompensācijas pasākumu ietekmē nav iemesls bažām par mazāku pārstrādes uzņēmumu slēgšanu.

(150) Tādējādi tiek secināts, ka kompensācijas maksājumu noteikšana nebūs noteicošais faktors, pieņemot galīgo lēmumu par delokalizāciju PET pārstrādes nozares uzņēmumos.

(151) Vairākas ieinteresētās personas apgalvoja, ka jebkuriem pasākumiem būs ievērojama ietekme uz daudziem pudeļu pildīšanas uzņēmumiem, jo līgumu noteikumi paredz, ka

jebkurš PET sveķu cenu kāpums tiks (vismaz daļēji) novirzīts uz tiem. Tika arī apgalvots, ka daži pudeļu pildīšanas uzņēmumi varētu nespēt novirzīt cenu kāpumu uz klientiem, jo tie ir lielveikalu/mazumtirdzniecības uzņēmumu ķēdes, un ka tie varētu neizdzīvot izmaksu pieauguma dēļ.

(152) Šīs personas apgalvoja, ka produktu klāsts, ko ietekmēs maksājumi, būs lielāks, nekā novērtēts, jo tie ietekmēs ne tikai pudelēs pildīto ūdeni, bezalkoholiskos dzērienus un pārtikā izmantojamo eļļu, bet arī alu, pienu un piena produktus, sulu ražotājus, kečupu un garšvielas, kosmētikas un personiskās higiēnas produktus, zāles, vitamīnus un pārtikas piedevas, mājsaimniecības tīrīšanas līdzekļus un autoeļļas un smērvielas.

(153) Tiek atzīts, ka PET iepakojums ir daudzveidīgs. Tomēr tiek atzīmēts, ka pagaidu regula pievērsās ietekmei uz pudeļu pildīšanas uzņēmumiem, jo tā par pamatu izmantoja datus, ko iesniedza uzņēmumi, kas sadarbojās šajā izmeklēšanā, kas galvenokārt bija ūdens, bezalkoholisko dzērienu vai sulu ražotāji. Nebija pieejami citi detalizēti dati, kas parādītu, ka ietekme uz citiem iepriekš aprakstītajiem pielietojuma veidiem ir vēl lielāka.

(154) Tādējādi uzskatāms, ka provizoriskie secinājumi, kas aprakstīti pagaidu regulas 291. apsvērumā, var tikt galīgi apstiprināti. Turklāt, ņemot vērā ierosināto pasākumu mēreno apmēru, tie var izraisīt izmaksu pieaugumu par ne vairāk kā 1 % (sliktākā scenārija gadījumā, t.i., pilna pasākumu ietekme uz pudeļu pildīšanas uzņēmumiem), un tādējādi tiem būs tikai ierobežota ietekme uz pudeļu pildīšanas uzņēmumu kopējo situāciju pat tad, ja, kā tiek apgalvots, tie nespēs novirzīt izmaksu palielinājumu uz klientiem.

(155) Vairākas ieinteresētās personas apgalvoja, ka jebkādi tirdzniecības aizsardzības pasākumi pastiprinās piedāvājuma deficītu Savienības tirgū, kas būs īpaši problemātiski vasaras mēnešos, ņemot vērā lielāku pieprasījumu pēc ūdens/dzērieniem. Tika apgalvots, ka 2010. gadā nepieciešamais importa apjoms būs līdz pat 900 000 tonnām. Šo problēmu būtiski palielinās tas, ka daži ES ražotāji ir arī PET pārstrādātāji un pārdos produkciju brīvajā tirgū ar uzcenojumu tikai tad, kad ir apmierināts to iekšējais pieprasījums.

(156) Šajā sakarībā netika sniegta jauna informācija un pagaidu regulas 294. un 295. apsvērumā izteiktie argumenti netika atspēkoti. Tiek arī atzīmēts, ka, ņemot vērā AAE un Pakistānas importam noteikto maksājumu mēreno apmēru, ietekme uz tirdzniecības apjomu no šīm valstīm, iespējams, būtiski nemainīsies. Tādējādi tiek galīgi apstiprināti 294. un 295. apsvērumā izklāstītie secinājumi.

6.5. Ietekme uz patērētājiem

(157) Vairākas ieinteresētās personas apgalvoja, ka pagaidu regulai nav izdevies pienācīgi aplūkot ietekmi uz patērētājiem, kas ikdienā pirks PET sveķus saturošus produktus. Šie apgalvojumi nebija tālāk pamatoti, vienīgi tika apgalvots, ka, piemērojot EUR 50/t palielinājumu patēriņam 3 miljonu tonnu apmērā, galapatērētājam gadā nāktos segt EUR 150 miljonus.

(158) Tiek atzīmēts, ka piedāvātais aprēķins ir nereāls, ņemot vērā to, ka vairākums ieinteresēto personu piekrita tam, ka zināmu ietekmes daļu segs PET pārstrādātāji, pudeļu pildīšanas uzņēmumi un lielveikalu/mazumtirdzniecības uzņēmumu ķēdes, t.i., ka daļa izmaksu pieauguma tiks sadalīta pārdošanas ķēdē.

(159) Ietekme uz galapatērētāju sliktākā scenārija gadījumā (t.i., nereālais scenārijs, kurā klients sedz visu cenu pieauguma ietekmi), ņemot vērā ierosināto pasākumu mēreno apmēru, nepārsniegtu 0,5 euro centu par patēriņā izmantotu pudeli, un ir ļoti ticams, ka tā būs daudz mazāka.

6.6. Secinājums par Savienības interesēm

(160) Ņemot vērā iepriekš minēto, un pēc sīki izstrādātas visu skarto interešu analīzes tiek pieņemts galīgais secinājums, ka dotajā gadījumā kopumā nepastāv spiedoši iemesli nenoteikt pasākumus. Tā kā nav saņemtas citas piezīmes par šo jautājumu, ar šo galīgi apstiprina pagaidu regulas 280.–298. apsvērumu.

6.7. Piezīmes par galīgo izpaušanu

(161) Pēc tam, kad bija izpausti būtiskie fakti un apsvērumi, uz kuru pamata Komisija ierosināja noteikt galīgo kompensācijas maksājumu, dažas ieinteresētās personas iesniedza papildu piezīmes. Ievērojot to, ka lielākā daļa šo piezīmju bija jau iesniegto un aplūkoto piezīmju atkārtojums, tās negrozīja iepriekš minētos konstatējumus.

(162) Attiecībā uz vairākkārt atkārtoto apgalvojumu, ka nesenās EUR un USD kursa izmaiņas, kā rezultātā ievērojami palielinājās importētās PET cenas un tātad Savienības ražošanas nozarei, iespējams, nav vajadzīga aizsardzība ar tirdzniecības aizsardzības pasākumiem, jānorāda, ka visā antisubsidēšanas izmeklēšanā parasti neņem vērā norises pēc IP, ja vien ārkārtas situācijās iespējams cita starpā pierādīt, ka norises ir ilgstošas un būtiski grozītu lietā konstatēto. Nevar uzskatīt, visas EUR un USD kursa izmaiņas ir tādas.

7. GALĪGIE PASĀKUMI

7.1. Kaitējuma novēršanas līmenis

(163) Viena ieinteresētā persona apgalvoja, ka IP otrajam ceturksnim noteiktā peļņas norma 5 % apmērā ir pārāk augsta, ņemot vērā to, ka šajā ceturksnī (2008. gada 4. ceturksnis) bija ne tikai mazāks patēriņš (ziemas sezona), bet PET ražotājus arī smagi skāra pasaules ekonomikas krīze. Tādējādi tiek apgalvots, ka, pareizi piemērojot tiesas lietā T-210/95[5] izstrādāto principu, situācijā, kad subsidēts imports nepastāv, peļņai būtu jābūt 0 %. Turklāt šī persona apgalvoja, ka, tā kā krīze ietekmēja visus IP ceturkšņus, arī citos ceturkšņos peļņas norma 5 % apmērā šķistu tikpat nereāla, ņemot vērā to, ka pat bez ekonomikas krīzes, t.i., 2006./2007. gadā, Savienības ražošanas nozare nepietuvojās 5 % peļņas robežai.

(164) Tiek atzīts, ka saskaņā ar jurisprudenci izmantotajai peļņas normai būtu jābūt peļņai, ko Savienības ražošanas nozare varētu reāli gūt parastos konkurences apstākļos, nepastāvot subsidētam importam. Tiek atgādināts, ka iepriekšējās izmeklēšanās par to pašu produktu izmantoja peļņas normu 7 % un vairāk, nevis 5 %, ko provizoriski lietoja pašreizējā izmeklēšanā. Uzskata, ka 5 % peļņas norma ir Savienības ražošanas nozares paredzamā peļņa, nepastāvot subsidētam importam. Tādējādi prasība samazināt peļņas normu tiek noraidīta.

---

[5] Lieta T-210/95 Eiropas Minerālmēslu ražotāju asociācija (*EFMA*) pret Eiropas Savienības Padomi, ECR 1999, II-3291. punkts.

(165) Ņemot vērā 108.–110. apsvērumā minēto koriģēto cenas samazinājuma aprēķinu, atbilstošais kaitējuma novēršanas līmenis ir šāds.

Valsts	Kaitējuma novēršanas līmenis
Irāna	16,7 %
Pakistāna	14,1 %
AAE	17,5 %

7.2. Galīgie pasākumi

(166) Ņemot vērā galīgos secinājumus, kas izdarīti attiecībā uz subsidēšanu, kaitējumu, cēloņsakarību un Savienības interesēm, un atbilstīgi pamatregulas 15. panta 1. punktam ir uzskatāms, ka Irānas, Pakistānas un Apvienoto Arābu Emirātu izcelsmes attiecīgā ražojuma importam būtu jāpiemēro galīgais kompensācijas maksājums, kura lielums jānosaka mazākajā konstatētajā subsidēšanas vai kaitējuma novēršanas apmērā, ievērojot noteikumu par mazākā maksājuma izvēlēšanos.

(167) Ņemot vērā iepriekš minēto, un atbilstīgi pamatregulas 12. panta 1. punktam ir uzskatāms, ka Irānas izcelsmes importam būtu jāpiemēro galīgais kompensācijas maksājums, kura lielums jānosaka atbilstoši konstatētās kaitējuma starpības apmēram, savukārt Pakistānas un Apvienoto Arābu Emirātu izcelsmes importam būtu jāpiemēro galīgais kompensācijas maksājums konstatētās subsīdijas normas apmērā.

(168) Tiek atgādināts, ka salīdzinoši īsā laika periodā PET cenas un izmaksas ir pakļautas samērā ievērojamām svārstībām. Tādējādi uzskatīja par lietderīgu piemērot maksājumus kā konkrētu summu par tonnu. Šī summa izriet no kompensācijas likmes piemērošanas *CIF* eksporta cenām, ko izmanto aprēķiniem paralēli notiekošajā antidempinga procedūrā.

(169) Pamatojoties uz iepriekš izklāstīto, ierosināto kompensācijas maksājumu summas, kas izteiktas kā *CIF* cena uz Savienības robežas pirms muitas nodokļa nomaksas, ir šādas.

Valsts	Kopējā subsīdijas norma	Kaitējuma starpība	Galīgā kompensācijas maksājuma likme	
			%	Summa (EUR/t)
Irāna	51,8 %	16,7 %	16,7 %	139,70
Pakistāna	5,1 %	14,1 %	5,1 %	44,02
AAE	5,1 %	17,5 %	5,1 %	42,34

(170) Visas prasības piemērot uzņēmumam individuālo antidempinga maksājuma likmi (piemēram, pēc uzņēmuma nosaukuma maiņas vai jaunu ražošanas vai tirdzniecības

uzņēmumu darbības sākšanas) nekavējoties būtu jāadresē Komisijai[6], sniedzot visu attiecīgo informāciju, jo īpaši par jebkurām pārmaiņām uzņēmuma darbībā attiecībā uz ražošanu, pārdošanu vietējā tirgū vai eksportu, kas saistītas, piemēram, ar minēto nosaukuma maiņu vai minētajām ražošanas un tirdzniecības uzņēmumu pārmaiņām. Vajadzības gadījumā regula tiks attiecīgi grozīta, atjauninot to uzņēmumu sarakstu, kuriem piemēro individuālas maksājuma likmes.

7.3. Saistības

(171) Pēc tam, kad bija izpausti būtiskie fakti un apsvērumi, uz kuru pamata bija paredzēts ierosināt galīgos antisubsidēšanas pasākumus, Irānas ražotājs eksportētājs saskaņā ar pamatregulas 13. panta 1. punktu piedāvāja cenu saistības.

(172) Piedāvājums tika pārbaudīts un ņemot vērā, ka atsevišķo ražojuma veidu cenas ievērojami atšķiras, tika konstatēts, ka vienīgā minimālā importa cena (MIC), ko piedāvāja, negarantētu novērst kaitējošu subsidēšanu attiecībā uz visiem ražojumiem. Turklāt tika konstatēts, ka piedāvātā MIC bija pārāk zema.

(173) Tika arī konstatēts, ka sadarbībā iesaistītais ražotājs eksportētājs pārdod attiecīgo ražojumu un citus ražojumus vienīgi uz ES, izmantojot saistītu tirdzniecības uzņēmumu, kurš eksportē lielu daudzumu ražojumu, ko izgatavojuši dažādi uzņēmumi. Šai pārdošanas struktūrai ir ļoti liels šķērskompensācijas risks, jo PET, uz ko attiecas saistības, varētu pārdot kopā ar citiem ražojumiem tiem pašiem klientiem, un cenas, kas noteiktas dažādiem ražojumiem, kuri pārdoti tam pašam klientam, varētu būt viegli kompensētas vai pārrēķinātas. Visbeidzot jānorāda, ka no publiski pieejamiem avotiem šķiet, ka Irānā ir vismaz vēl viens PET ražotājs. Ņemot vērā iepriekšminēto tirdzniecības struktūru, šī situācija rada nopietnas šaubas par to, vai gan iestādes, muitas dienesti var nodrošināt, ka vienīgi sadarbībā iesaistītā ražotāja eksportētāja PET, ko kā ražojumu pārdod atbilstīgi saistību noteikumiem, ir patēriņa prece un savstarpēji aizvietojama tādā ziņā, ka vispār nav iespējams skaidri atpazīt šādu patēriņa preču ražotāju.

(174) Pamatojoties uz iepriekš minēto, tika secināts, ka šādas saistības ir nepraktiskas un tādēļ tās nevar pieņemt. Attiecīgā persona tika atbilstīgi informēta, un tai tika dota iespēja izteikt piezīmes. Tomēr šīs personas piezīmes nav grozījušas iepriekš minēto secinājumu.

8. PAGAIDU MAKSĀJUMA GALĪGĀ IEKASĒŠANA

(175) Ņemot vērā konstatēto kompensējamo subsīdiju lielumu un Savienības ražošanas nozarei nodarītā kaitējuma apmēru, uzskatāms, ka noteikto galīgo maksājumu apmērā galīgi jāiekasē ar pagaidu regulā noteikto pagaidu maksājumu nodrošinātās summas,

---

[6] Eiropas Komisija, Tirdzniecības ģenerāldirektorāts, H direktorāts, birojs N105 04/092, 1049 Brisele, BEĻĢIJA.

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

1. Ar šo tiek piemērots galīgais kompensācijas maksājums tāda polietilēntereftalāta importam, kura viskozitātes rādītājs atbilstīgi ISO standartam 1628-5 ir 78 ml/g vai lielāks, uz ko attiecas KN kods 3907 60 20 un kura izcelsme ir Irānā, Pakistānā un Apvienotajos Arābu Emirātos.

2. Galīgā kompensācijas maksājuma likme, kas piemērojama neto Savienības brīvas robežpiegādes cenai pirms nodokļa nomaksas 1. punktā aprakstītajiem ražojumiem, ir šāda.

Valsts	Kompensācijas maksājums (EUR/t)
Irāna: visi uzņēmumi	139,70
Pakistāna: visi uzņēmumi	44,02
Apvienotie Arābu Emirāti: visi uzņēmumi	42,34

3. Gadījumos, kad preces ir bojātas, pirms tās nonāk brīvā apgrozībā, un tāpēc, lai noteiktu muitas vērtību, faktiski samaksāto vai maksājamo cenu sadala atbilstīgi 145. pantam Komisijas 1993. gada 2. jūlija Regulā (EEK) Nr. 2454/93, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi[7], galīgo kompensācijas maksājuma summu, kas aprēķināta, pamatojoties uz iepriekš noteikto apmēru, samazina par procentuālu daļu, kas atbilst sadalītajai cenai, kas ir faktiski samaksāta vai jāmaksā.

4. Ja vien nav noteikts citādi, piemēro spēkā esošos noteikumus par muitas nodokļiem.

2. pants

Summas, kas nodrošinātas ar pagaidu kompensācijas maksājumu atbilstīgi Komisijas Regulai (ES) Nr. 473/2010, kas noteikts tāda polietilēntereftalāta importam, kura viskozitātes rādītājs atbilstīgi ISO standartam 1628-5 ir 78 ml/g vai lielāks, uz ko pašlaik attiecas KN kods 3907 60 20 un kura izcelsme ir Irānā, Pakistānā un Apvienotajos Arābu Emirātos, galīgi iekasē, piemērojot 1. pantā noteikto galīgā maksājuma likmi. Nodrošinātās summas, kas pārsniedz galīgā kompensācijas maksājuma likmi, atmaksā.

3. pants

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

[7] OV L 253, 11.10.1993., 1. lpp.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, [..]

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
[